EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 22.4.2003
KOM(2003) 195 slutlig

2003/0078 (ACC)
2003/0079 (ACC)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande på gemenskapens vägnar av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning

(framlagda av Komissionen)

MOTIVERING

I. ÖVERSIKT

Europeiska gemenskapen (EG) och Amerikas förenta stater (Förenta staterna) har förhandlat fram och paraferat ett avtal om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning, vilket nu bör godkännas. Förhandlingarna har förts i enlighet med det förhandlingsmandat som rådet utfärdat enligt handlingsplanen för det transatlantiska ekonomiska partnerskapet. Den rättsliga grunden för avtalet är artiklarna 133 och 300 i fördraget.

Avtalets huvudsyfte är att underlätta handeln mellan EU och Förenta staterna med marin utrustning. Detta uppnås genom bestämmelsen om erkännande av överensstämmelseintyg på grundval av likvärdighet mellan parternas respektive föreskrifter och krav på bedömning av överensstämmelse för en viss produkt. En part kommer alltså att erkänna överensstämmelseintyg som den andra partens organ för bedömning av överensstämmelse utfärdat på grundval av den andra partens tekniska föreskrifter. Det betyder att en tillverkare kan nå flera marknader genom att uppfylla en enda uppsättning krav för en produkt i stället för flera, vilket skulle vara nödvändigt om avtalet inte fanns. Detta kan direkt leda till minskade provnings- och certifieringskostnader för tillverkarna. Det kan också indirekt minska de kostnader som är förenade med osäkerhet och besvär i samband med att tillverkarna måste vända sig till ett organ för bedömning av överensstämmelse i importlandet, liksom den tidsutdräkt detta leder till innan en produkt kan släppas ut på marknaden.

I och med att bägge parter har grundat sin lagstiftning (i EU rör det sig om direktiv 96/98/EG om marin utrustning) på Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konventioner och på relevanta internationella standarder är det möjligt att grunda avtalet på likvärdighet mellan EU:s och Förenta staternas tekniska föreskrifter. Avtalet syftar också till att främja regleringssamarbete och effektivitet i regleringsverksamheten.

Kommissionen och Förenta staterna har gjort flera ingående undersökningar av de tekniska föreskrifterna hos respektive part för att i de fall det varit möjligt fastställa likvärdighet. Grundvalen för fastställandet av likvärdighet har varit EU:s och Förenta staternas genomförande av Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) relevanta internationella instrument. De produkter som anges i bilaga II till avtalet är det första resultatet av dessa undersökningar, och förteckningen kommer att byggas ut allt eftersom likvärdighet fastställs för ytterligare produkter. Avtalet innehåller bestämmelser både om bibehållande och om tillfälligt upphävande av likvärdighet, med respekterande av parternas oberoende i regleringsfrågor.

I sin bedömning av avtalet drar kommissionen sammantaget slutsatsen att avtalet kan ge de ekonomiska aktörerna betydande fördelar. Det underlättar handeln genom att det leder till minskade kostnader och mindre besvär i samband med bedömning av överensstämmelse, det ger möjligheter till ökad öppenhet och förutsägbarhet när det gäller föreskrifterna på området, det kommer att främja regleringssamarbete och det kommer inte att äventyra målen med regleringarna enligt marinutrustningsdirektivet, nämligen att öka säkerheten och förbättra förebyggandet av föroreningar till sjöss.

II. AVTALET

II.1 Grundval

Rådet godkände den 9 november 1998 en handlingsplan för det transatlantiska ekonomiska partnerskapet och bemyndigade kommissionen att inleda förhandlingar med Förenta staterna i syfte att ingå bilaterala avtal bland annat om tekniska handelshinder. Efter samråd med artikel 133-kommittén inledde kommissionen i september 1999 förhandlingar med Förenta staterna om ett avtal om ömsesidigt erkännande för marin utrustning. Avtalet paraferades den 12 juni 2001.

Den rättsliga grunden för gemenskapen att ingå avtalet är artiklarna 133 och 300 i fördraget.

II.2 Syften

Avtalet syftar till att underlätta handeln mellan EU och Förenta staterna med marin utrustning. Detta uppnås genom att tillverkare i EU får möjlighet att få produkter avsedda för den amerikanska marknaden godkända genom ett organ för bedömning av överensstämmelse beläget i EU och på grundval av de tekniska föreskrifterna i direktiv 96/98/EG om marin utrustning (nedan kallat "marinutrustningsdirektivet")[1]. Tillverkare i Förenta staterna kommer på motsvarande sätt att kunna få produkter avsedda för gemenskapsmarknaden godkända i Förenta staterna på grundval av överensstämmelse med tillämpliga amerikanska lagar och andra författningar. En sådan ordning skulle minska de kostnader som är förenade med provning och certifiering, eftersom provningen eller certifieringen bara skulle behöva utföras en gång för flera marknader. Den skulle också minska de kostnader som är förenade med osäkerheten, tidsåtgången och det administrativa besväret i samband med att tillverkaren måste kontakta godkännandeorgan i importlandet.

Avtalet syftar också till att främja regleringssamarbete och effektivitet i regleringsverksamheten, samtidigt som parternas oberoende i regleringsfrågor respekteras. Detta är nödvändigt för att avtalet skall kunna fungera väl och särskilt för att likvärdigheten skall kunna upprätthållas samtidigt som en hög hälso-, säkerhets- och miljöskyddsnivå säkerställs.

Innehåll

Avtalet består av en huvudtext omfattande tjugoen artiklar fördelade på sju kapitel, samt tre bilagor. En förklaring och bedömning av avtalstexten, artikel för artikel, redovisas i det följande. En mera ingående diskussion om likvärdighet och avtalets räckvidd följer i nästa kapitel.

Ingress: Här anges avtalets grundläggande mål och principer, som är att underlätta handeln med marin utrustning mellan parterna.

Kapitel I Definitioner och syften

Artikel 1 Definitioner: Här definieras vissa nyckelbegrepp som är nödvändiga för en klar förståelse av avtalet. Vidare hänvisas till Internationella standardiseringsorganisationens (ISO) och Internationella elektrotekniska kommissionens (IEC) guide 2 för definitioner av allmänna begrepp som rör standarder och bedömning av överensstämmelse.

---

[1] EGT L 46, 17.2.1997, s. 25.

Artikel 2 Avtalets syften: I denna artikel anges avtalets allmänna mål - att underlätta handel med marin utrustning genom ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg samt att upprätta det samarbete på regleringsområdet som är nödvändigt för att avtalet skall kunna fungera väl.

Kapitel 2 Ömsesidigt erkännande

Artikel 3 Grundläggande skyldigheter: Denna artikel är, jämte artiklarna 4, 6 och 10, en nyckelbestämmelse i avtalet. Här slås nämligen skyldigheterna beträffande ömsesidigt erkännande fast, liksom vilka produkter avtalet omfattar. En part är skyldig att godta överensstämmelseintyg som har utfärdats av den andra partens organ för bedömning av överensstämmelse i enlighet med den andra partens krav i lagar, andra författningar och administrativa bestämmelser. Skyldigheten gäller endast de produkter som förtecknas i bilaga II till avtalet.

Artikel 4 Tekniska föreskrifters likvärdighet: I denna artikel fastställs grunden för skyldigheten beträffande ömsesidigt erkännande enligt artikel 3, nämligen att likvärdighet mellan EG:s respektive Förenta staternas tekniska föreskrifter (t.ex. prestandakrav, provningsnormer eller krav på bedömning av överensstämmelse) har fastställts för en viss produkt. Grundvalen för fastställandet av likvärdighet är Internationella sjöfartsorganisationens regler för marin utrustning och införlivandet av dessa med parternas respektive tekniska föreskrifter.

Artikel 5 Märkning: I denna artikel slås det fast att parterna får bibehålla sina respektive krav för märkning, numrering och identifikation av produkter. Egentligen skulle man om EU:s och Förenta staternas tekniska föreskrifter för en viss produkt anses likvärdiga kunna tänka sig en regel om ömsesidigt erkännande även av den märkning som krävs i EU respektive i Förenta staterna. Det har emellertid bedömts vara att föredra att parterna behåller sina respektive märkningskrav, eftersom det annars är risk för att det inte skulle stå helt klart, särskilt för tillsynsorganen, vilka krav en produkt uppfyller enligt märkningen. Enligt artikeln har parterna rätt att utfärda varandras märken och identifikationsnummer.

Artikel 6 Organ för bedömning av överensstämmelse: Enligt denna artikel erkänner EU och Förenta staterna såsom organ för bedömning av överensstämmelse de organ hos den andra parten som har erkänts enligt den partens föreskrifter. USA:s kustbevakning (USCG) kommer att vara det enda organet för bedömning av överensstämmelse för Förenta staternas del, eftersom enligt den amerikanska lagstiftningen endast USCG får utfärda överensstämmelseintyg för marin utrustning. USCG kommer att utföra detta arbete tillsammans med de oberoende laboratorier som den erkänt i enlighet med sina föreskrifter. För EU:s del gäller att alla anmälda organ enligt direktivet om marin utrustning är såväl godtagbara som erkända enligt avtalet.

Kapitel 3 Gemensamma kommittén

Artikel 7 Gemensamma kommittén: Genom denna artikel inrättas en gemensam kommitté med uppgift att förvalta avtalet. Gemensamma kommittén får besluta om ändringar av avtalets bilagor, men den kommer också att fungera som forum för diskussion av tekniska frågor och bistå med klarlägganden och råd som behövs för att avtalet skall kunna fungera väl. Enligt artikeln får det också tillsättas gemensamma arbetsgrupper som vid behov kan bistå gemensamma kommittén med expertråd i specifika frågor.

Kapitel 4 Regleringssamarbete

Artikel 8: Bibehållande av regleringsbefogenhet: Här klargörs att parterna inte avhänder sig sina regleringsbefogenheter eller sitt oberoende i regleringsfrågor som gäller sjösäkerhet eller förhindrande av föroreningar till sjöss.

Artikel 9 Informationsutbyte och kontaktpunkter: I denna artikel slås det fast att parterna skall inrätta nödvändiga kontaktpunkter och metoder för informationsutbyte. Vidare föreskrivs att parterna skall göra sina förteckningar över produkter som godkänts enligt deras respektive föreskrifter tillgängliga för allmänheten på Internet.

Artikel 10: Ändring av regelsystem: Detta är en viktig artikel i avtalet. Eftersom likvärdigheten fastställs på grundval av de föreskrifter i EU respektive i Förenta staterna som är i kraft vid en viss tidpunkt, måste den prövas på nytt när föreskrifterna ändras eller nya föreskrifter införs som kan påverka likvärdigheten. I detta avseende anges i artikeln att parterna skall grunda sina föreskrifter på IMO:s internationella instrument. Enligt artikeln är parterna skyldiga att underrätta och samråda med varandra när föreskrifter ändras. Vidare föreskrivs att gemensamma kommittén skall överväga om föreskrifterna fortfarande är likvärdiga efter ändringen. Dess överväganden skall leda fram till någon av följande slutsatser: 1) Att likvärdighet är bibehållen, varvid produkten skall stå kvar i bilaga II till avtalet, 2) att likvärdighet inte är bibehållen, varvid produkten skall strykas från bilaga II, 3) att parterna inte kan enas om huruvida likvärdighet är bibehållen, varvid det ömsesidiga erkännandet för produkten i fråga tillfälligt kan upphävas.

Artikel 11 Regleringssamarbete: Enligt denna artikel skall parterna samarbeta i de relevanta internationella organisationerna i syfte att fastställa internationella regler för marin utrustning. Även bilateralt regleringssamarbete mellan EU och Förenta staterna kan enligt artikeln äga rum och kan vid behov bland annat innefatta undersökning av deras respektive tekniska föreskrifter i syfte att fastställa likvärdighet för produkter som inte omfattas av avtalet när detta träder i kraft eller produkter för vilka likvärdigheten har upphävts. Vidare får enligt denna artikel gemensamma kommittén besluta att uppföra de produkter i förteckningen i bilaga II för vilka likvärdighet mellan de relevanta tekniska föreskrifterna har fastställts.

Artikel 12 Samarbete rörande bedömning av överensstämmelse: För att förtroendet för parternas organ och förfaranden för bedömning av överensstämmelse skall kunna bevaras uppmanas i denna artikel parternas behöriga myndigheter att samråda med varandra och att vid behov vidta andra åtgärder. Parterna uppmanas också att uppmuntra sina organ för bedömning av överensstämmelse att delta i samarbets- och samordningsåtgärder.

Kapitel 5 Övervakning och skyddsåtgärder

Artikel 13 Övervakning av organ för bedömning av överensstämmelse: I denna artikel anges att parterna fortlöpande, genom kontroller och revision, skall övervaka den tekniska kompetensen hos sina organ för bedömning av överensstämmelse. Enligt artikeln kan en part på objektiva grunder ifrågasätta den tekniska kompetensen hos den andra partens organ för bedömning av överensstämmelse.

Artikel 14 Marknadsövervakning: Enligt denna artikel begränsar avtalet på intet sätt parternas befogenhet att vidta verkställighetsåtgärder (t.ex. att förbjuda utsläppande på marknaden eller att återkalla en produkt) mot produkter som utgör en fara för hälsan eller miljösäkerheten eller som på något annat sätt inte uppfyller gällande föreskrifter. Parterna skall underrätta varandra om sådana åtgärder.

Artikel 15 Tillfälligt avbrytande av ömsesidigt erkännande: Här fastställs de förfaranden som skall tillämpas om en part eller båda parterna anser att likvärdigheten mellan de tekniska föreskrifterna för en produkt som förtecknats i bilaga II inte har bibehållits eller inte kan bibehållas. Om likvärdigheten inte bibehålls kommer produkten att strykas från bilaga II och skyldigheterna beträffande ömsesidigt erkännande avseende den produkten att tillfälligt avbrytas. Parterna förbinder sig att samarbeta i syfte att så långt möjligt åter fastställa likvärdighet.

Artikel 16 Varningssystem: Parterna kommer att upprätta ett system för ömsesidiga varningar i syfte att underrätta varandra om produkter som har befunnits inte uppfylla gällande krav enligt tekniska föreskrifter eller som kan utgöra en omedelbar risk för hälsa, säkerhet eller miljö.

Kapitel 6 Tilläggsbestämmelser

Artikel 17 Konfidentialitet: Denna artikel innehåller standardbestämmelser och gäller sekretesskydd för den information som parterna eller deras organ för bedömning av överensstämmelse utbyter.

Artikel 18 Avgifter: Enligt denna artikel skall avgifter som tas ut vara icke-diskriminerande och de får inte tas ut för tjänster avseende bedömning av överensstämmelse som redan tillhandahållits av den andra parten.

Artikel 19 Geografiskt tillämpningsområde: Detta är en standardartikel. Det bör emellertid noteras att den marina sektorns särskilda karaktär har beaktats genom att det sägs att avtalet gäller fartyg i internationell sjöfart som har rätt att föra endera partens flagg eller en av parternas medlemsstaters flagg.

Artikel 20 Avtal med andra länder: Enligt punkt 1 i denna artikel skall avtal om ömsesidigt erkännande som en part till avtalet har ingått med andra länder inte gälla den andra parten till avtalet. Enligt punkt 2 åtar sig EG och Förenta staterna att undersöka möjligheten att ingå avtal om ömsesidigt erkännande på multilateral grundval.

Kapitel 7 Slutbestämmelser

Artikel 21 Ikraftträdande, ändring och uppsägning: Det rör sig här om standardbestämmelser.

Artikel 22: Slutbestämmelser: Denna artikel innehåller standardbestämmelser av institutionell och rättslig karaktär. Enligt punkt 2 i artikeln uppmanas parterna att regelbundet och första gången senast två år efter avtalets ikraftträdande se över genomförandet av avtalet.

Bilagor

Bilaga I Lagar, andra författningar och administrativa bestämmelser: Här hänvisas till parternas grundläggande lagar, andra författningar och administrativa bestämmelser som gäller marin utrustning.

Bilaga II Produkter som omfattas av ömsesidigt erkännande: I denna bilaga preciseras vilka produkter som faller inom avtalets räckvidd. Endast produkter som uppförts i förteckningen i bilaga II omfattas av de skyldigheter beträffande ömsesidigt erkännande som anges i artikel 3. Bilagan kommer att byggas ut allteftersom parternas program och föreskrifter utvecklas. De produkter som anges i förteckningen i det förslag som här läggs fram utgör en första förteckning över produkter för vilka det hittills varit möjligt att fastställa likvärdighet

Bilaga III Reglerande myndigheter: I denna bilaga förtecknas parternas reglerande myndigheter.

III FASTSTÄLLANDE AV LIKVÄRDIGHET SAMT PRODUKTTÄCKNING

III.1 Grundval för fastställande av likvärdighet

Av central betydelse i avtalet är, som framhållits i det föregående, att det ömsesidiga erkännandet grundar sig på likvärdighet mellan EU:s respektive Förenta staternas tekniska föreskrifter avseende en viss produkt. Det är endast om likvärdighet har fastställts och kan bibehållas som en produkt kan föras upp i förteckningen i bilaga II till avtalet och kvarstå där. Skälet till att detta är möjligt är att både EU och Förenta staterna till stor del baserat sina tekniska föreskrifter för marin utrustning på de internationella konventioner om sjösäkerhet och förhindrande av föroreningar till sjöss som upprättats inom ramen för IMO, särskilt 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS) och 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (MARPOL), samt på de provningsmetoder som det hänvisas till i IMO:s resolutioner, cirkulär, koder m.m. (t.ex. de metoder som fastställts av Internationella teleunionen (ITU), Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) och Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC).

EU:s regler för marin utrustning finns i rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning, i dess ändrade lydelse (marinutrustningsdirektivet). För EU:s del är avtalets möjliga produkttäckning beroende av bilaga A.1 till direktivet. I Förenta staterna regleras marin utrustning till större delen av USA:s kustbevakning (USCG) genom US Code of Federal Register (CFR) 46 CFR delarna 159-165, medan regleringsbefogenheterna när det gäller radiokommunikationsutrustning och navigationsutrustning som använder radio ligger hos US Federal Communications Commission (FCC) genom 47 CFR delarna 2 och 80.

Artikel 4.2 i avtalet lyder som följer:

> "Fastställandet av likvärdighet mellan parternas tekniska föreskrifter skall grundas på parternas genomförande av de tillämpliga internationella instrumenten i sina respektive lagar, andra författningar och administrativa föreskrifter, utom i fall då en part anser att instrumentet skulle vara ett ineffektivt eller olämpligt medel att uppnå målen för dess reglering. I det senare fallet skall likvärdighet fastställas på en ömsesidigt godtagbar grundval."

Kriteriet för fastställande av likvärdighet är med andra ord "graden" av EU:s och Förenta staternas genomförande av IMO:s krav i sina respektive föreskrifter för en viss produkt. Den allmänna regeln är alltså att EU och Förenta staterna skall grunda sina tekniska föreskrifter på IMO:s instrument (detta anges också i artikel 10.1 i avtalet). Undantagsvis får parterna, såsom medges enligt avtalet om tekniska handelshinder inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO), välja att inte använda sig av IMO:s regler, om dessa anses olämpliga eller ineffektiva som medel att uppnå målen för regleringen i fråga. I sådana fall skall likvärdighet fastställas enligt kriterier som parterna kommer överens om. Det bör också noteras att vid fastställande av likvärdighet samtliga de krav som gäller för en viss produkt måste undersökas och befinnas vara likvärdiga - produktkrav, provningsnormer och prestandakrav samt förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

Enligt definitionen av "tekniska föreskrifters likvärdighet" i avtalets artikel 1.1 e behöver EU:s och Förenta staternas tekniska föreskrifter inte vara identiska, men de måste var jämförbara i tillräcklig utsträckning för att säkerställa att målen för respektive parts föreskrifter uppnås. Om EU föreskriver en viss standard för att en given säkerhetsnivå eller miljöskyddsnivå skall kunna uppnås, måste med andra ord Förenta staternas standard vara sådan att den ger samma säkerhets- och skyddsnivå.

III.2 Fastställande av produkttäckning

På grundval av ovanstående har en rad detaljerade studier och analyser genomförts för att undersöka om EU:s och Förenta staternas tekniska föreskrifter för marin utrustning är likvärdiga. USCG har gjort en undersökning avseende de produkter för vilka den har regleringsansvaret. Undersökningen kontrollerades av kommissionen, som efter ett öppet upphandlingsförfarande anlitade en expert för att utföra arbetet. Kommissionen upphandlade också (även detta efter en öppen anbudsinfordran) en undersökning avseende utrustning för marin radiokommunikation och navigationsutrustning. Alla dessa undersökningar har gjorts tillgängliga för allmänheten.

Kommissionen och Förenta staternas analyser och undersökningar har lett fram till slutsatsen att de produkter som förtecknas i bilaga II till detta förslag utgör en första förteckning över produkter för vilka det föreligger likvärdighet. Förteckningen omfattar 43 produkter, varav 11 avser livräddningsutrustning, 12 brandskyddsutrustning och 20 navigationsutrustning. Det bör påpekas att den slutliga analysen har gjorts på grundval av den tredje ändringen av marinutrustningsdirektivet. Ändringsdirektivet har ännu inte antagits formellt men dess tekniska innehåll är känt. Avtalet skulle behöva träda i kraft i anslutning till ikraftträdandet av ändringsdirektivet.

För övriga produkter som omfattas av marinutrustningsdirektivet bedömer parterna antingen att likvärdighet kommer att kunna fastställas efter ytterligare tekniska undersökningar och att detta kan göras relativt snart efter avtalets ikraftträdande (1-2 år), eller att likvärdighet inte kommer att kunna fastställas inom en förutsebar framtid. Det finns ungefär 50 utrustningsartiklar som är kandidater för att i framtiden kunna uppföras i förteckningen i bilaga II till avtalet, varav 24 avser livräddningsutrustning, 5 utrustning för förebyggande av föroreningar, 10 brandskyddsutrustning, 9 navigationsutrustning och 1 radiokommunikationsutrustning. Det är framför allt inom området radiokommunikationsutrustning som likvärdighet inte kan fastställas. Detta beror framför allt på att Förenta staternas förfaranden för bedömning av överensstämmelse för sådana produkter för närvarande inte anses vara likvärdiga med dem som föreskrivs i marinutrustningsdirektivet och på att de relevanta amerikanska tekniska föreskrifterna inte alltid överensstämmer med gällande ITU-rekommendationer.

III.3 Bibehållande av likvärdighet och ändrad produkttäckning

Parternas tekniska föreskrifter kommer att utvecklas med tiden, särskilt som en följd av nya eller ändrade IMO-regler. När en parts tekniska föreskrifter ändras och detta skulle kunna påverka likvärdigheten, måste det undersökas om likvärdigheten är bibehållen med hänsyn till endera av eller båda parternas nya eller ändrade föreskrifter. Som nämndes i det föregående fastställs i artikel 10 hur man skall gå till väga inom ramen för avtalet om parternas tekniska föreskrifter ändras. Det bör understrykas att inget i avtalet påverkar eller begränsar EU:s eller Förenta staternas regleringsbefogenheter när det gäller att uppnå målen för deras respektive regleringar och att bestämma den skyddsnivå som de anser lämplig (se artikel 8 i avtalet).

Av central betydelse när det gäller bibehållandet av likvärdighet är anmälan av och informationsutbyte avseende utvecklingen på föreskriftsområdet samt möjligheten att samråda i sådana frågor så långt som parternas lagstiftningsförfaranden medger det och, särskilt viktigt, samarbete i regleringsfrågor och ett gemensamt engagemang för IMO:s arbete. Som huvudregel skall samarbetet när det gäller fastställande av regler för marin utrustning äga rum i IMO liksom i ITU, ISO och IEC. Avtalet ger emellertid också en möjlighet till bilateralt regleringssamarbete mellan EU och Förenta staterna. Ett sådant samarbete kommer att bli nödvändigt för att likvärdighet skall kunna bibehållas och kan, genom utbyte av erfarenheter och "bästa metoder" ("best practices"), också bidra till att höja föreskrifternas kvalitet.

Ett viktigt inslag i det bilaterala samarbetet är upprättandet och genomförandet av en arbetsplan för fastställande av likvärdighet för de produkter som inte förtecknas i bilaga II till avtalet (denna del av samarbetet kommer till stor del att bli beroende av arbetet på internationell nivå). När det arbetet har slutförts och båda parterna är övertygade om att deras respektive tekniska föreskrifter för en viss produkt är likvärdiga, kan den produkten genom ett beslut av gemensamma kommittén uppföras i förteckningen i bilaga II (artikel 11.4 i avtalet).

Om det på objektiva grunder inte är möjligt att bibehålla likvärdigheten eller att konstatera likvärdighet, kommer produkten i fråga naturligtvis att strykas från respektive inte uppföras i förteckningen i bilaga II. För produkter som stryks från bilaga II kommer skyldigheterna beträffande ömsesidigt erkännande enligt artikel 3 att upphöra att gälla, men parterna skall fortsätta att erkänna tidigare utfärdade intyg, såvida inte hälso-, säkerhets- eller miljöskyddsskäl motiverar något annat. Detta kan skapa svårigheter för de ekonomiska aktörerna, som kanske måste återgå till förfarandet att söka godkännande hos den importerande parten. Det bör emellertid klargöras att parternas integritet när det gäller målen för deras regleringar inte påverkas eller ifrågasätts genom avtalet.

IV. BEDÖMNING AV AVTALET

IV.1 Allmänt

Avtal om ömsesidigt erkännande har i regel två syften: att underlätta handeln genom att minska de kostnader som är förenade med bedömning av överensstämmelse och genom att främja regleringssamarbete och effektivitet i regleringsverksamheten. Kommissionen anser att det avtal som här läggs fram för godkännande kan uppfylla dessa syften. Skälen är följande:

Avtalet är på sätt och vis nyskapande, eftersom det är det första internationella avtal för varor, grundat på likvärdighet med kraven i ett annat lands lagsystem, som gemenskapen skulle komma att ingå.

Generellt sett kan avtalet komma att ge tillverkarna och importörerna i EU betydande fördelar. För de produkter som omfattas av avtalet kommer tillverkare i EU att få direkt tillträde, med hänsyn till kraven i regelsystem, till den amerikanska marknaden förutsatt att produkterna uppfyller EU:s krav enligt marinutrustningsdirektivet. Det betyder att en tillverkare kan nå flera marknader genom att uppfylla en enda uppsättning krav och få ett enda godkännande i stället för flera uppsättningar krav och flera godkännanden, vilket skulle krävas om det inte fanns något avtal. Detta kan direkt leda till minskade provnings- och certifieringskostnader för tillverkaren. Det kan också indirekt minska de kostnader som är förenade med osäkerheten och besvären i samband med att tillverkaren måste kontakta ett organ för bedömning av överensstämmelse i importlandet, liksom den tidsutdräkt detta leder till innan en produkt kan släppas ut på marknaden.

Som nämnts i det föregående och kommer att utvecklas vidare nedan kommer avtalet inte att påverka de hälso-, säkerhets- eller skyddsnivåer som parterna fastställt. Även om parterna har ett gemensamt engagemang för IMO:s arbete och är inriktade på att grunda sina respektive föreskrifter för marin utrustning på de relevanta internationella instrumenten, påverkar eller äventyrar avtalet inte parternas oberoende på regleringsområdet eller deras rätt att vidta verkställighetsåtgärder.

IV.2 Handel mellan EG och Förenta staterna med marin utrustning

Det har på grund av bristen på officiell statistik varit svårt att bedöma omfattningen och värdet av handeln mellan EG och Förenta staterna med marin utrustning. I tabell 1 nedan lämnas uppgifter om handeln med vissa produkter.

Tabell 1: Handeln med viss marin utrustning mellan EG och USA år 2000 (i tusen euro)

Produkt och KN-nummer	Import till EU	Export från EU
Radarapparater (KN 8526 10 90)	22 687	46 218
Signalapparater (KN 8531 80 30)	8 7814	16 809
Apparater för radionavigering (KN 8526 91 90)	150 391	36 208
Apparater för sändning av radiotelegrafi eller radiotelefoni (KN 8525 10 50)	10 247	3 873
Kompasser, inbegripet delar och tillbehör (KN 9014 10 90 och 9014 90 90)	115 987	97 025
Instrument och apparater för navigering (KN 9014 20 90 och 9014 80)	251 361	202 668
Flytvästar och livbälten (KN 6307 20 00)	11 996	1 357
Vissa fartyg för öppen sjö, inbegripet livbåtar (KN 8906 00 91 och 8906 00 99)	10 591	2 486
Uppblåsbara flottar (KN 8907 10 00)	3 121	3 849
Signalraketer (KN 3604 90 00)	1 251	5 590

Källa: Eurostat, databasen COMEXT.

Vid bedömningen av vilka följder avtalet kan komma att få kan man, som alternativ till att granska handelssiffrorna, betrakta storleken på respektive marknader för marin utrustning. Antalet registrerade fartyg i EU:s medlemsstater och i Förenta staterna ger en antydan om omfattningen av EU:s respektive Förenta staternas marknad för marin utrustning. Detta illustreras i tabell 3 nedan, som visar både antalet fartyg och totalt bruttotonnage (BT) för den registrerade flottan i gemenskapen respektive i Förenta staterna. Det bör observeras att avtalet endast gäller de fartyg hos parterna som skall vara försedda med utrustning vilken måste godkännas enligt IMO:s konventioner och som går i internationell trafik. Uppgifter om antalet fartyg som är utrustade med säkerhetscertifikat enligt IMO:s konventioner har inte varit

tillgängliga. Det uppskattas emellertid att den helt övervägande andelen handelsfartyg (mer än 90 %) har ett säkerhetscertifikat. Det bör även observeras att siffrorna nedan kan inkludera fartyg som omfattas av andra gemenskapsdirektiv, t.ex. fartyg som används för fiske eller på inre vattenvägar.

Det är i första hand antalet fartyg som är av intresse vid en bedömning av hur stor marknaden för marin utrustning är, eftersom, särskilt för lastfartyg, kostnaden för att utrusta ett fartyg i enlighet med IMO-konventionens krav inte varierar särskilt mycket med fartygets storlek. De största skillnaderna finns mellan lastfartyg och passagerarfartyg. Passagerarfartygen drabbas med nödvändighet av högre kostnader för t.ex. livräddningsutrustning och brandskyddsutrustning. Av tabell 2 framgår att EG:s flotta är dubbelt så stor om man ser till antalet som Förenta staternas. Särskilt är den i EG registrerade passagerarfartygsflottan väsentligt större än Förenta staternas.

Tabell 2: EG:s respektive Förenta staternas handelsflotta

	EG	EG:s handelsflotta i % av världens	USA	USA:s handelsflotta i % av världens
Totalt antal fartyg	10 973	12,5 %	5 792	6,6 %
Antal lastfartyg	5 018	10,8 %	429	1,0 %
Antal övriga fartyg	5 955	14,4 %	5363	13,0 %
varav passagerarfartyg	744	24,6 %	33	1,0 %
Total bruttotonnage fartyg	62 572 051	11,2 %	11 110 901	2,0 %
Bruttotonnage lastfartyg	58 931 568	11,1 %	9 283 757	1,8 %
Bruttotonnage övriga fartyg	3 640 483	12,4 %	1 827 144	6,2 %
varav passagerarfartyg	2 129 766	22,8 %	107 612	1,2 %

Källa: Lloyd's Register of Shipping, World Fleet Statistics 2000.

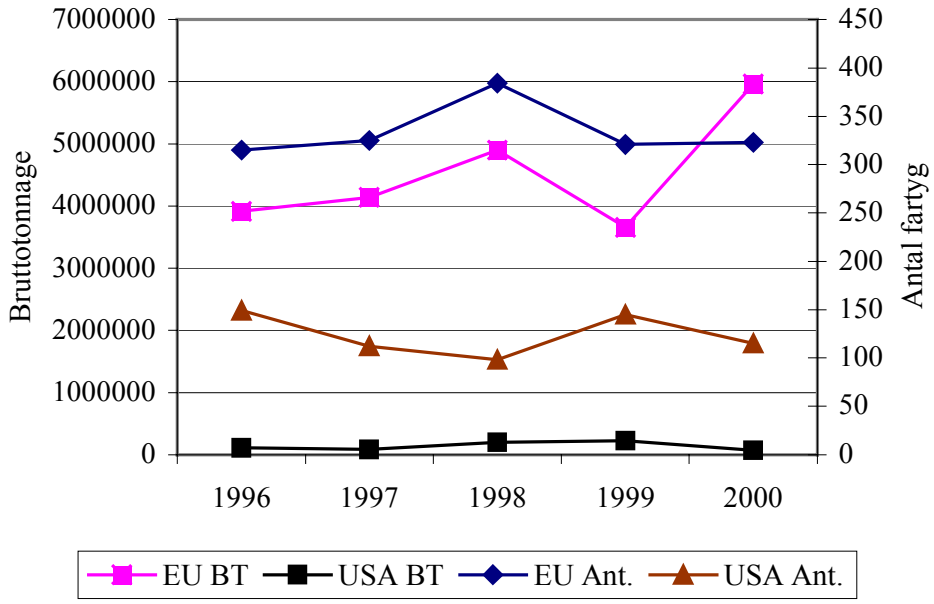
Siffrorna i tabell 2 visar antalet befintliga fartyg som redan försetts med den nödvändiga marina utrustningen. Det kan därför vara intressant att också titta på utvecklingen av antalet fartyg under byggnad, eftersom detta ger en indikation om den potentiella marknaden för marin utrustning. Dessa siffror ges i tabell 3 och illustreras i figur 1. Siffrorna visar tydligt att EU:s fartygsbyggande, uttryckt i antal fartyg, är minst dubbelt så omfattande som Förenta staternas.

Tabell 3: EG-fartyg och amerikanska fartyg under byggnad 1996-2000 (antal och bruttotonnage - BT)

	1996		1997		1998		1999		2000	
	Antal	BT	An-tal	BT	An-tal	BT	An-tal	BT	An-tal	BT
EU	315	3 915 963	325	4 142 821	384	4 900 834	321	3 657 185	323	5 962 587
USA	149	106 321	112	86 059	98	196 707	145	228 596	115	68 456

Källa: Lloyd's Register of Shipping, World Fleet Statistics 2000.

Figur 1: Antal (Ant.) och bruttotonnage (BT) för EU-registrerade och USA-registrerade handelsfartyg under byggnad

Källa: Lloyd's Register of Shipping, World Fleet Statistics 2000.

IV.3 Kostnader för bedömning av överensstämmelse för marin utrustning

Det har varit svårt att närmare uppskatta kostnaderna i samband med typgodkännande för marin utrustning. Det beror framför allt på att de olika typer av marin utrustning som marinutrustningsdirektivet omfattar täcker ett brett spektrum av mycket varierande teknik (jämför t.ex. flytvästar och radarutrustning), vilket ofrånkomligen leder till skillnader i kostnaderna för godkännande. En rad andra kostnader, t.ex. kostnader som är förenade med tidsåtgången för utsläppande på marknaden, administrativt besvär och osäkerhetsfaktorer, skulle också komma att påverkas av avtalet, men är mycket svåra att kvantifiera. Källor inom industrin har emellertid lämnat vissa indikationer om vilka kostnader det rör sig om. Dessa

indikationer redovisas nedan upplysningsvis. Siffrorna måste betrakta som ungefärliga, eftersom de inte underbyggs av kontrollerbara kvantitativa uppgifter.

- Generellt uppskattas kostnaden för att förse ett fartyg med den marina utrustning som krävs enligt IMO-konventionen uppgå till mellan 10 % och 25 % av byggnadskostnaden.

- För stora passagerarfartyg (kryssningsfartyg), med en byggnadskostnad på 350 miljoner euro, beräknas 115 miljoner euro (30 %) avse materiel, utrustning och godkännanden från klassificeringssällskap enligt IMO:s regler. Av detta belopp på 115 miljoner euro avser ungefär 90 miljoner euro olika materiel (huvudsakligen för brandskydd) och 17 miljoner euro livräddningsutrustning samt navigations- och radioutrustning. Intressant att notera är att det finns uppgifter om tyder på att man genom att använda redan godkänd materiel och utrustning skulle kunna göra besparingar på upp till 25 miljoner euro när det gäller kostnaderna för att få ett godkännande från klassificeringssällskapet. För ett lastfartyg (containerfartyg), oavsett storlek, uppskattas kostnaderna för den utrustning som krävs enligt IMO:s regler uppgå till 1 miljon euro.

- Kostnaderna för att få ett godkännande från USCG för komponenter för livräddningsutrustning uppskattas till minst 50 000 euro och processen kan ta upp till två år. Viss livräddningsutrustning, exempelvis system för fartygsevakuering och firningsbara snabbmanövrerade livbåtar, måste provas under realistiska förhållanden, vilket kan medföra att det sammantaget kostar mer än 1 miljon euro att få utrustningen godkänd.

- När det gäller marin radio- och navigationsutrustning är kostnaderna för godkännande i allmänhet höga medan marknaden är begränsad. Så uppskattas godkännandekostnaden för exempelvis Inmarsat B SES, som har en marknad globalt sett på 500 enheter per år med ett värde av omkring 13,5 miljoner euro, till 150 000 euro. För en komplett radarserie är godkännandekostnaderna uppskattningsvis 150 000 euro. Världsmarknaden uppgår i det fallet till 175 miljoner euro per år.

IV.4 Samlad bedömning

Vid en samlad bedömning av avtalet om ömsesidigt erkännande bör följande huvudfaktorer beaktas:

- Avtalets kostnader och nytta om man t.ex. ser till dess effekter på handeln och dess följder när det gäller marknadstillträde och kostnadsminskningar för tillverkare i EU.

- Möjliga verkningar när det gäller målen för EU:s regleringar.

- Följderna för andra berörda parter.

Beträffande kostnader och nytta ger uppgifterna ovan inte någon klar och med kvantitativa uppgifter understödd bild av hur avtalet i ekonomiskt hänseende kommer att påverka exempelvis handeln eller hur det kommer att minska tillverkarnas kostnader. Av tillgängliga uppgifter att döma är dock kostnaderna för att förse ett fartyg med den marina utrustning som krävs enligt IMO-konventionen inte försumbara och de direkta kostnaderna för bedömning av överensstämmelse betydande för många typer av marin utrustning. Härtill skall läggas de indirekta kostnader som är förenade med t.ex. utsläppande på marknaden, osäkerhetsfaktorer och administrativt besvär. Avtalet kommer sannolikt att minska även dessa kostnader, vilka

emellertid är svåra att kvantifiera. Sifferuppgifterna i tabell 2 och tabell 3 visar att EU:s handelsflotta är väsentligt större än Förenta staternas, i fråga om både befintliga fartyg och fartyg under byggnad. Detta skulle kunna uppfattas som en obalans till förfång för tillverkare i EU av marin utrustning, men bör ses mot bakgrund av den samlade situationen när det gäller marknadstillträde. Avtalet kan vidare erbjuda tillverkare i såväl EU som Förenta staterna möjligheter att förbättra sin konkurrenskraft på varandras marknader. Detta skulle vara till fördel inte bara för de företag i EU som tillverkar marin utrustning, utan också för EU:s skeppsbyggare, som torde kunna minska sina kostnader (se ovan) och på så sätt bli mer konkurrenskraftiga på världsmarknaden.

Det bör i detta sammanhang understrykas att avtalet inte i sig kommer att garantera de ekonomiska aktörerna några fördelar. Det erbjuder möjligheter till förbättrat marknadstillträde och minskade kostnader, men det ankommer på de ekonomiska aktörerna, särskilt tillverkarna, att ta tillvara de möjligheter som erbjuds. Det bör också framhållas att det står företagen fritt att utnyttja avtalet eller inte. Alla de berörda industriförbunden i Europa har uttalat att de stöder avtalet. Kommissionen bedömer därför att avtalet kan erbjuda tillverkarna väsentliga fördelar, särskilt eftersom det grundar sig på likvärdighet mellan kraven i EU:s respektive Förenta staternas regelsystem - en tillverkare kan därmed nå flera marknader på grundval av ett enda godkännande och en enda uppsättning tekniska föreskrifter.

Beträffande avtalets möjliga verkningar när det gäller målen för EU:s regleringar kan erinras om att det av avtalets artikel 8 klart framgår att parternas oberoende och befogenheter på regleringsområdet på intet sätt begränsas. Det står parterna fritt att söka uppnå målen för sina regleringar och att fastställa den skyddsnivån de anser lämplig. Avtalet grundar sig på likvärdighet mellan EU:s och Förenta staternas tekniska föreskrifter, och det är detta som gör att de ekonomiska aktörerna kan få fördelar av det. Om likvärdigheten inte bibehålls, t.ex. därför att föreskrifterna ändrats, skulle fördelarna kunna gå förlorade. Man skulle kunna anse att detta möjligen kan leda till att en part avhåller sig från att fastställa en högre skyddsnivå än den andra partens och därigenom göra det omöjligt att bibehålla likvärdigheten. Kommissionen anser det dock av följande skäl mycket osannolikt att detta skulle komma att inträffa: 1) Som framhölls i det föregående bibehåller parterna sitt oberoende på regleringsområdet. 2) Både EU och Förenta staterna är klart inriktade på att de skall grunda sina tekniska föreskrifter på IMO:s regler. 3) Bibehållandet av likvärdigheten kommer att vara avhängigt en parts eller bägge parters ändrade föreskrifter. Avtalet kommer alltså att påverkas, eller inte påverkas, på grundval av dessa ändringar, inte tvärtom. 4) Avtalet vilar på en solid grund av regleringssamarbete.

Det har visat sig från andra avtal om ömsesidigt erkännande som gemenskapen ingått att samarbetet inte bara lett till ökad öppenhet i fråga om gällande föreskrifter utan också till utbyte av kunskap och erfarenheter mellan regleringsorganen, något som förhoppningsvis kan leda till ett bättre resursutnyttjande på området och till en kvalitativ förbättring av föreskrifterna.

Avtalet påverkar eller äventyrar vidare inte kontrollen av att parternas respektive tekniska föreskrifter uppfylls på deras territorier. Systemet för ömsesidiga varningar enligt artikel 16 i avtalet skulle till och med kunna bidra till ökad effektivitet i exempelvis marknadsövervakningen, eftersom ökad information om bristfälliga produkter skulle ställas till tillsynsorganens fogande.

Det bör noteras att den transatlantiska konsumentdialogen[2] ställt sig tämligen kritisk till avtal om ömsesidigt erkännande generellt och till principen om tekniska föreskrifters likvärdighet. Konsumentdialogen har framför allt invänt mot att avtalen och likvärdighetsprincipen kan leda till 1) överföring av regleringsbefogenhet till utländska enheter som kanske bedriver sin verksamhet enligt andra regler beträffande intressekonflikter, öppenhet och ansvarsskyldighet, 2) privatisering av offentlig verksamhet, 3) förlust av inhemsk regleringskontroll, 4) minskat offentligt deltagande i beslutsfattandet i regleringsfrågor, 5) större möjligheter för industrin att kringgå reglerna samt 6) sänkta hälso-, säkerhets- och miljöskyddsnivåer. Av de skäl som nämnts i det föregående kan kommissionen inte ansluta sig till den transatlantiska konsumentdialogens slutsatser.

Beträffande de möjliga verkningarna när det gäller målen för EU:s regleringar bedömer kommissionen därför att avtalet inte kommer att äventyra de regleringsmål som eftersträvas genom marinutrustningsdirektivet, dvs. att öka säkerheten och förbättra förebyggandet av föroreningar till sjöss. Avtalet kommer inte att negativt påverka besättningens, passagerarnas eller andra personer hälsa och säkerhet och inte heller den marina miljön.

Vad så gäller de eventuella följderna för andra berörda parter kan konstateras att det i första hand är organ för bedömning av överensstämmelse samt skeppsbyggare som kan komma att påverkas. Enligt den konsekvensanalys som bifogas detta förslag skulle avtalet ge EU:s organ för bedömning av överensstämmelse (de organ som anmälts inom ramen för marinutrustningsdirektivet) möjligheter att erbjuda befintliga och nya kunder ytterligare tjänster. Avtalet kan emellertid också komma att medföra att de går miste om vissa affärer, eftersom exportörer i Förenta staterna inte längre behöver ta deras tjänster i anspråk för att påvisa överensstämmelse med direktiv 96/98/EG. Som nämnts i det föregående torde skeppsbyggarna i EU komma att få minskade kostnader för marin utrustning som en följd bland annat av minskade kostnader för bedömning av överensstämmelse och ökad konkurrens mellan tillverkare i EU och exportörer i Förenta staterna.

Kommissionen drar sammanfattningsvis slutsatsen att avtalet kan ge de ekonomiska aktörerna väsentliga fördelar i det att det kommer att underlätta handeln genom minskade kostnader och minskat besvär i samband med bedömning av överensstämmelse, att det kan öka öppenheten och förutsebarheten på regleringsområdet och främja regleringssamarbete samt att det inte kommer att äventyra de regleringsmål som eftersträvas genom marinutrustningsdirektivet - att öka säkerheten och förbättra förebyggandet av föroreningar till sjöss.

V. FÖRBINDELSER MED EFTA-STATER SOM ÄR MEDLEMMAR I EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

I enlighet med de allmänna informations- och samrådsförfarandena i EES-avtalet och protokoll 12 till detta har kommissionen regelbundet informerat EFTA/EES-staterna om hur förhandlingarna utvecklats och även om det slutliga förhandlingsresultatet.

[2] Den transatlantiska konsumentdialogen är ett forum för konsumentorganisationerna i EU och Förenta staterna. Den utarbetar och utfärdar gemensamma konsumentpolitiska rekommendationer riktade till Förenta staternas regering och till Europeiska unionen i syfte att främja konsumentintressena i samband med politikutformningen i EU och Förenta staterna.

VI. UTKAST TILL BESLUT AV RÅDET

Ett förslag till två rådsbeslut, om undertecknande respektive ingående av avtalet, bifogas.

Den rättsliga grunden för båda besluten är artiklarna 133 och 300 i fördraget.

I beslutet om ingående av avtalet bör det även fastställas ett lämpligt gemenskapsförfarande som gör det möjligt för kommissionen att med biträde av den särskilda kommitté som rådet utser företräda gemenskapen i gemensamma kommittén samt i de gemensamma arbetsgrupper som kan komma att inrättas.

VII. SLUTSATSER

Kommissionen föreslår på grundval av de skäl som redovisas i denna motivering rådet att anta de bifogade besluten.

2003/0078 (ACC)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande på gemenskapens vägnar av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Kommissionen har förhandlat fram ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning.

(2) Under förutsättning att avtalet, som paraferades i Bryssel i februari 2003, senare ingås bör det undertecknas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Under förutsättning att avtalet senare ingås bemyndigas rådets ordförande härmed att utse den person som skall ha befogenhet att på Europeiska gemenskapens vägnar underteckna avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning.

Utfärdat i Bryssel den ...

På rådets vägnar
Ordförande

2003/0079 (ACC)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen, artikel 300.3 första stycket första meningen och artikel 300.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[3], och

av följande skäl:

(1) Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning undertecknades på gemenskapens vägnar den […], under förutsättning att avtalet senare ingås.

(2) Detta avtal bör godkännas.

(3) För att säkerställa att avtalet fungerar väl bör lämpliga interna förfaranden fastställas. Befogenheten att fatta vissa beslut rörande avtalets genomförande bör därför delegeras till kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Avtalstexten bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den person som skall ha rätt att på gemenskapens vägnar överlämna den not som avses i artikel 21.1 i avtalet.

---

[3] EGT C, , s. .

Artikel 3

1. Kommissionen skall, biträdd av den särskilda kommitté som utses av rådet, företräda gemenskapen i den gemensamma kommitté som inrättas genom artikel 7 i avtalet och i de arbetsgrupper som kan komma att inrättas i enlighet med artikel 7.4 i avtalet. Kommissionen skall, efter samråd med den särskilda kommittén, företa sådana anmälningar och informationsutbyten som föreskrivs i avtalet och göra sådana framställningar om information som avses i detta.

2. Kommissionen skall, efter samråd med den särskilda kommittén, fastställa gemenskapens ståndpunkt beträffande beslut som skall fattas av gemensamma kommittén.

3. Ett beslut om att i enlighet med artikel 21.3 i avtalet säga upp detta skall fattas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Avtal

mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning

Ingress

EUROPEISKA GEMENSKAPEN och AMERIKAS FÖRENTA STATER, nedan kallade "parterna",

SOM BEAKTAR de vänskapsband som av tradition existerar mellan Amerikas förenta stater (USA) och Europeiska gemenskapen (EG),

SOM ÖNSKAR underlätta den bilaterala handeln med marin utrustning och öka verkan av vardera partens regleringsåtgärder,

SOM INSER de fördelar det innebär för reglerarna att kunna undvika onödigt dubbelarbete,

SOM NOTERAR parternas gemensamma engagemang för Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) arbete,

SOM BEAKTAR att parternas mål är att öka sjösäkerheten och förhindra föroreningar till sjöss,

SOM INSER, å ena sidan, den positiva inverkan som avtal om ömsesidigt erkännande kan ha när det gäller att främja internationell harmonisering av standarder,

SOM ÄR MEDVETNA OM, å andra sidan, att fastställandet av likvärdighet måste säkerställa att uppnåendet av målen för parternas reglering till fullo respekteras och inte får leda till att deras respektive säkerhets- och skyddsnivå sänks,

SOM INSER att ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg, som grundar sig på likvärdighet mellan EG:s och USA:s regelsystem för marin utrustning, är en viktig åtgärd för att öka marknadstillträdet mellan parterna,

SOM INSER att avtal om ömsesidigt erkännande är av särskilt intresse för små och medelstora företag i USA och EG,

SOM INSER att sådant ömsesidigt erkännande också kräver förtroende för att de bedömningar av överensstämmelse som den andra parten utför förblir tillförlitliga,

SOM ÄR MEDVETNA OM att avtalet om tekniska handelshinder, som utgör en bilaga till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), uppmuntrar WTO-medlemmar att inleda förhandlingar som syftar till att sluta avtal om ömsesidigt erkännande av resultaten av varandras bedömningar av överensstämmelse och att i en positiv anda överväga att godta andra medlemmars tekniska föreskrifter såsom likvärdiga, förutsatt att de är övertygade om att dessa föreskrifter i tillräckligt hög grad uppnår målen för deras egna föreskrifter,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Kapitel I Definitioner och syfte

Artikel 1

Definitioner

1. I detta avtal används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *reglerande myndighet:* ett statligt organ eller annan enhet som har befogenhet att utfärda föreskrifter rörande sjösäkerhet och förhindrande av föroreningar till sjöss, som har laglig rätt att kontrollera användning eller försäljning av marin utrustning inom en parts jurisdiktion, och som får vidta verkställighetsåtgärder för att säkerställa att produkter som släpps ut på marknaden inom dess jurisdiktion uppfyller tillämpliga rättsliga krav. Respektive parts reglerande myndigheter anges i bilaga III.

b) *organ för bedömning av överensstämmelse:* ett rättslig enhet, antingen en reglerande myndighet eller ett annat offentligt eller privat organ, som har befogenhet att utfärda överensstämmelseintyg enligt en parts nationella lagar och andra författningar. Vid tillämpningen av detta avtal är respektive parts organ för bedömning av överensstämmelse de organ anges i artikel 6.

c) *tekniska föreskrifter:* de obligatoriska produktkrav, standarder för provning och produktprestanda samt förfaranden för bedömning av överensstämmelse som föreskrivs i parternas lagar och andra författningar rörande marin utrustning, samt tillämpliga riktlinjer för deras tillämpning.

d) *överensstämmelseintyg:* dokument som utfärdas av ett organ för bedömning av överensstämmelse som lyder under en av parterna, i vilket eller vilka intygas att en produkt uppfyller kraven i den partens relevanta lagar och andra författningar. I USA är detta det typgodkännandeintyg *(Certificate of Type Approval)* som utfärdas av kustbevakningen *(United States Coast Guard)*. I EG är det de intyg, certifikat, godkännanden och försäkringar som avses i direktiv 96/98/EG.

e) *tekniska föreskrifters likvärdighet:* att parternas tekniska föreskrifter beträffande en viss produkt är jämförbara i tillräcklig utsträckning för att säkerställa att målen för respektive parts föreskrifter uppnås. Likvärdighet mellan tekniska föreskrifter förutsätter inte att parternas tekniska föreskrifter är identiska.

f) *internationella instrument:* tillämpliga internationella konventioner, tillämpliga resolutioner och cirkulär från Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) samt tillämpliga internationella provningsstandarder.

2. Andra begrepp som rör bedömning av överensstämmelse och som används i detta avtal skall ha den betydelse som de ges på annan plats i detta avtal eller i Internationella standardiseringsorganisationens (ISO) och Internationella elektrotekniska kommissionens (IEC) guide 2 (1996). Om definitionerna i ISO-IEC:s guide 2 och definitionerna i detta avtal är motstridiga skall definitionerna i detta avtal gälla.

Artikel 2

Avtalets syfte

1. I detta avtal anges på vilka villkor den importerande partens reglerande myndighet skall godta överensstämmelseintyg som utfärdats av den exporterande partens organ för bedömning av överensstämmelse i enlighet med den exporterande partens tekniska föreskrifter, nedan kallat "ömsesidigt erkännande".

2. I detta avtal införs också en ram för regleringssamarbete i syfte att upprätthålla och främja ömsesidigt erkännande mellan EG och USA av kraven i deras respektive regelsystem för marin utrustning, uppmuntra till förbättring och utveckling av dessa krav för att förbättra sjösäkerheten och förhindra föroreningar till sjöss, och säkerställa en enhetlig tillämpning av avtalet. Detta samarbete kommer att äga rum med full respekt för parternas regleringsbefogenhet och den politik och de föreskrifter som de utvecklar samt för deras gemensamma arbete för att utveckla de tillämpliga internationella instrumenten.

3. Avsikten är att detta avtal skall utvecklas jämsides med att parternas program och principer utvecklas. Parterna skall med jämna mellanrum se över detta avtal i syfte att bedöma de framsteg som gjorts och upptäcka möjligheter att förbättra detta avtal i takt med att USA:s och EG:s politik på området utvecklas. Särskild uppmärksamhet kommer även att ägnas utvecklandet av de internationella instrumenten.

Kapitel 2 Ömsesidigt erkännande

Artikel 3

Grundläggande skyldigheter

1. Beträffande varje produkt som förtecknas i bilaga II skall USA, utan någon ytterligare bedömning av överensstämmelse, godta överensstämmelseintyg som utfärdats av EG:s organ för bedömning av överensstämmelse i enlighet med EG:s lagar och andra författningar såsom uppfyllande kraven i dess egna, i bilaga I angivna lagar och andra författningar.

2. Beträffande varje produkt som förtecknas i bilaga II skall Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, utan någon ytterligare bedömning av överensstämmelse, godta överensstämmelseintyg som utfärdats av USA:s organ för bedömning av överensstämmelse i enlighet med USA:s lagar och andra författningar såsom uppfyllande kraven i dess egna, i bilaga I angivna lagar och andra författningar.

3. De tekniska föreskrifter som inom ramen för detta avtal är tillämpliga i USA och i EG på varje sådan produkt anges i bilaga II.

Artikel 4

Tekniska föreskrifters likvärdighet

1. Det ömsesidiga erkännande som avses i artikel 3 grundar sig på parternas fastställande att de tekniska föreskrifter som är tillämpliga på varje produkt som förtecknas i bilaga II är likvärdiga.

2. Fastställandet av likvärdighet mellan parternas tekniska föreskrifter skall grundas på parternas genomförande av de tillämpliga internationella instrumenten i sina respektive lagar, andra författningar och administrativa föreskrifter, utom i fall då en part anser att instrumentet skulle vara ett ineffektivt eller olämpligt medel att uppnå målen för dess reglering. I det senare fallet skall likvärdighet fastställas på en ömsesidigt godtagbar grundval.

Artikel 5

Märkning

Parterna får bibehålla sina respektive krav beträffande märkning, numrering och identifikation av produkter. Beträffande de produkter som förtecknas i bilaga II skall EG:s organ för bedömning av överensstämmelse ha rätt att utfärda den märkning och numrering som krävs enligt USA:s lagar och andra författningar och som tilldelats dem av USA:s kustbevakning. USA:s organ för bedömning av överensstämmelse skall få det i direktiv 96/98/EG avsedda identifikationsnummer som det tilldelats av Europeiska kommissionen och som skall anbringas intill den märkning som krävs enligt detta direktiv.

Artikel 6

Organ för bedömning av överensstämmelse

1. För utfärdandet av överensstämmelseintyg i enlighet med bestämmelserna i detta avtal skall följande gälla:

a) USA erkänner de anmälda organ som har utnämnts av EG:s medlemsstater enligt direktiv 96/98/EG såsom organ för bedömning av överensstämmelse.

b) EG och dess medlemsstater erkänner USA:s kustbevakning jämte de laboratorier denna har godtagit enligt 46 CFR 159.010 såsom organ för bedömning av överensstämmelse.

2. Båda parterna erkänner att den andra partens organ för bedömning av överensstämmelse har befogenhet att genomföra följande förfaranden i förhållande till de lagar och andra författningar som anges i bilaga I:

a) Provning och utfärdande av provningsrapporter.

b) Kvalitetssäkring eller certifiering av kvalitetssystem.

3. Parternas reglerande myndigheter är ansvariga för följande förfaranden, men de kan dock helt eller delvis överföra dessa uppgifter på organ för bedömning av överensstämmelse:

a) Granskning av utrustnings konstruktion och provningsresultat mot fastställda standarder.

b) Utfärdande av överensstämmelseintyg.

4. Före detta avtals ikraftträdande skall parterna utväxla sina respektive förteckningar över organ för bedömning av överensstämmelse. Parterna skall utan dröjsmål underrätta varandra om eventuella ändringar i sina förteckningar över organ för bedömning av överensstämmelse. Parterna skall på Internet tillhandahålla uppdaterade förteckningar över sina organ för bedömning av överensstämmelse.

5. Båda parterna skall ålägga sina organ för bedömning av överensstämmelse att notera och bevara närmare uppgifter från de undersökningar de genomför av underleverantörers kompetens och förmåga att uppfylla kraven och att föra ett register över all verksamhet som läggs ut på kontrakt. Dessa uppgifter skall på begäran ställas till den andra partens förfogande.

6. Båda parterna skall ålägga sina organ för bedömning av överensstämmelse att, på begäran av en i bilaga III förtecknad reglerande myndighet hos den andra parten, tillhandahålla den reglerande myndigheten kopior av de överensstämmelseintyg de har utfärdat och därtill hörande teknisk dokumentation.

Kapitel 3 Gemensamma kommittén

Artikel 7

Gemensamma kommittén

1. Parterna inrättar härmed en gemensam kommitté som skall bestå av representanter för de båda parterna. Gemensamma kommittén skall vara ansvarig för att detta avtal genomförs effektivt.

2. Vardera parten skall ha en röst i Gemensamma kommittén. Gemensamma kommittén skall fatta sina beslut med enhällighet. Gemensamma kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

3. Gemensamma kommittén kan behandla alla frågor som hänför sig till genomförandet av detta avtal. Gemensamma kommittén skall ha befogenhet att fatta beslut i de fall som anges i detta avtal. Parterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra gemensamma kommitténs beslut. Gemensamma kommittén skall särskilt ansvara för att

a) utarbeta och uppdatera förteckningen i bilaga II över produkter och motsvarande lagar och andra författningar som parterna har fastställt vara likvärdiga,

b) diskutera frågor och lösa problem som uppstår i samband med genomförandet av detta avtal, däribland farhågor om att parternas tekniska föreskrifter beträffande en viss i bilaga II angiven produkt eventuellt inte längre är likvärdiga,

c) ta itu med praktiska frågor och frågor rörande bedömning av överensstämmelse och teknik i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta avtal, särskilt i förhållande till de tillämpliga internationella instrumenten,

d) ändra bilagorna till avtalet,

e) ge råd och vid behov utarbeta riktlinjer i syfte att underlätta att detta avtal genomförs och tillämpas på ett framgångsrikt sätt,

f) utarbeta och uppdatera en arbetsplan för anpassning och harmonisering av parternas tekniska krav.

4. Gemensamma kommittén kan tillsätta sådana gemensamma arbetsgrupper bestående av företrädare för lämpliga reglerande myndigheter och experter som den anser vara nödvändiga, vilka skall ha till uppgift att i gemensamma kommittén ta upp specifika frågor i anslutning till genomförandet av detta avtal och ge kommittén råd i dessa frågor.

Kapitel 4 Regleringssamarbete

Artikel 8

Bibehållande av regleringsbefogenhet

Inget i detta avtal skall tolkas så att det begränsar en parts befogenheter att genom sina lagar och andra författningar bestämma vilken skyddsnivå den anser lämplig för att främja sjösäkerheten och förhindra föroreningar till sjöss eller att på annat sätt ingripa när det gäller risker inom ramen för detta avtal.

Artikel 9

Informationsutbyte och kontaktpunkter

1. Parternas i bilaga III förtecknade reglerande myndigheter kommer att inrätta lämpliga metoder för att utbyta information om eventuella regleringsproblem beträffande de produkter som omfattas av detta avtal.

2. Vardera parten skall utnämna minst en kontaktpunkt, som kan vara en i bilaga III förtecknad reglerande myndighet, för att besvara alla rimliga förfrågningar från den andra parten och från andra berörda parter, t.ex. tillverkare, konsumenter och fackföreningar, rörande förfaranden, föreskrifter samt andra frågor som omfattas av detta avtal. Parterna skall utväxla förteckningar över sina kontaktpunkter och göra dessa tillgängliga för allmänheten.

3. När det gäller informationsutbyte och anmälningar enligt detta avtal skall en part ha rätt att kommunicera på sitt eller sina officiella språk. Om en part

anser att den information den erhåller måste översättas till dess officiella språk, skall den parten själv utföra översättningen och stå för kostnaden.

4. Parterna samtycker till att göra sina förteckningar över produkter för vilka överensstämmelseintyg har utfärdats enligt deras respektive lagar och andra författningar tillgängliga för allmänheten på Internet och uppdatera dem regelbundet.

Artikel 10

Ändring av regelsystem

1. När en part inför nya tekniska föreskrifter som hänför sig till detta avtal skall detta ske på grundval av de befintliga internationella instrumenten, utom i fall då en part anser att instrumentet skulle vara ett ineffektivt eller olämpligt medel att uppnå målen för dess reglering.

2. Parterna skall till varandra anmäla ändringar av tekniska föreskrifter som hänför sig till de områden som omfattas av detta avtal senast 90 dagar innan dessa ändringar träder i kraft. I de fall då säkerhets-, hälso- eller miljöhänsyn motiverar snabbare handläggning skall den andra parten underrättas så snart som möjligt.

3. Parterna och deras reglerande myndigheter skall, i den utsträckning deras respektive lagar och andra författningar medger, underrätta och samråda med varandra om

a) förslag om ändring av befintliga eller införande av nya tekniska föreskrifter i enlighet med deras respektive lagar och andra författningar som anges bilagorna I och II eller som hänför sig till däri angivna bestämmelser,

b) införlivande, inom föreskriven tid, av ändrade eller nya internationella instrument i deras respektive lagar och andra författningar, och

c) förnyande av befintliga och gällande överensstämmelseintyg i de fall då förnyande krävs enligt ändrade eller nya lagar eller andra författningar.

Parterna skall ge varandra tillfälle att lämna synpunkter beträffande sådana förslag.

4. Om lagar och andra författningar som anges i bilagorna I och II ändras, skall gemensamma kommittén överväga om de tekniska föreskrifterna beträffande de produkter som förtecknas i bilaga II forfarande är likvärdiga.

Om gemensamma kommittén är enig om att likvärdigheten är bibehållen skall produkten stå kvar i bilaga II.

Om gemensamma kommittén är enig om att likvärdighet inte kan bibehållas, skall hänvisningarna till produkten och till de relevanta tekniska föreskrifter för vilka likvärdigheten inte kan bibehållas utgå ur bilaga II. Gemensamma kommittén skall fatta ett beslut om uppdatering av bilaga II så att ändringen återspeglas. När det ömsesidiga erkännandet upphör är parterna inte längre bundna av de skyldigheter som avses i artikel 3 i detta avtal beträffande produkten i fråga. Den importerande parten

skall dock fortsätta att erkänna överensstämmelseintyg som utfärdats tidigare för produkter som har släppts ut på den partens marknad innan det ömsesidiga erkännandet upphörde, såvida inte en reglerande myndighet hos parten beslutar något annat av hälso-, säkerhets- eller miljöskäl eller på grund av att andra krav inom ramen för avtalet inte uppfylls.

Om parterna i gemensamma kommittén inte kan enas om huruvida deras tekniska föreskrifter beträffande en i bilaga II förtecknad produkt fortfarande är likvärdiga, skall det ömsesidiga erkännandet med avseende på den produkten tillfälligt avbrytas enligt villkoren i artikel 15.

5. Parterna skall göra en uppdaterad version av bilaga II tillgänglig för allmänheten på Internet.

Artikel 11

Regleringssamarbete

1. Parterna är ense om att samarbeta inom ramen för IMO och andra relevanta internationella organisationer såsom Internationella standardiseringsorganisationen (ISO), Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC) och Internationella teleunionen (ITU), i syfte att fastställa och förbättra internationella regler för att främja sjösäkerheten och förhindra föroreningar till sjöss.

2. Parterna kommer att beakta vilket tekniskt arbete, data- och informationsutbyte, vetenskapligt och tekniskt samarbete och vilka andra samarbetsåtgärder som kan äga rum mellan dem i syfte att förbättra kvaliteten och höja nivån på deras tekniska föreskrifter beträffande marin utrustning och i syfte att effektivera användningen av resurser för utveckling av regleringen.

3. När det gäller produkter som inte ingår i bilaga II när detta avtal träder i kraft eller produkter för vilka de tekniska föreskrifternas likvärdighet har upphört eller tillfälligt avbrutits, åtar sig parterna att undersöka sina respektive tekniska föreskrifter i syfte att i så stor utsträckning som möjligt fastställa ömsesidigt erkännande. Parterna kommer att utarbeta ett arbetsprogram och en tidsplan för anpassningen av deras tekniska föreskrifter, inbegripet initiativ till lämpligt internationellt standardiseringsarbete. I sin strävan att uppnå det i den nationella lagstiftningen angivna målet att främja sjösäkerheten och förhindra föroreningar till sjöss skall parterna bemöda sig om att i så stor utsträckning som möjligt anpassa sina tekniska föreskrifter på grundval av befintliga internationella instrument.

4. När parterna har fastställt att likvärdighet kan fastställas för en produkt och motsvarande lagar och andra författningar skall gemensamma kommittén fatta beslut om ändring av bilaga II i enlighet härmed.

Artikel 12

Samarbete rörande bedömning av överensstämmelse

1. Parterna och deras myndigheter med ansvar för frågor om bedömning av överensstämmelse skall vid behov samråda för att säkerställa bibehållet förtroende för förfaranden och organ för bedömning av överensstämmelse. Detta kan t.ex. inbegripa jämförelse av metoder för kontroll och övervakning av den tekniska kompetensen och förmågan hos organ för bedömning av överensstämmelse och, med båda parternas samtycke, gemensamt deltagande i revision eller kontroller i samband med bedömning av överensstämmelse eller annan bedömning av organ för bedömning av överensstämmelse.

2. Parterna skall uppmuntra sina organ för bedömning av överensstämmelse att delta i samordnings- och samarbetsåtgärder som parterna organiserar separat eller gemensamt.

Kapitel 5 Övervakning och skyddsåtgärder

Artikel 13

Övervakning av organ för bedömning av överensstämmelse

1. Parterna skall säkerställa att deras organ för bedömning av överensstämmelse har förmåga och fortsätter att ha förmåga att vederbörligen bedöma överensstämmelse hos produkter eller processer, i enlighet med tillämpliga lagar och andra författningar. I detta syfte skall parterna genom regelbunden revision eller bedömning kontinuerligt övervaka eller låta övervaka sina organ för bedömning av överensstämmelse eller erkända laboratorier.

2. Om en part har objektiva skäl att ifrågasätta den tekniska kompetensen hos ett organ för bedömning av överensstämmelse som lyder under den andra parten skall den underrätta den andra parten om detta. För att ett sådant ifrågasättande skall beaktas skall det vara objektivt och välgrundat. Den andra parten skall snarast möjligt lägga fram uppgifter för att vederlägga ifrågasättandet eller rätta till de brister som ligger till grund för ifrågasättandet. Vid behov skall frågan tas upp i gemensamma kommittén. Om enighet inte kan nås om organets kompetens, har den ifrågasättande parten rätt att vägra att bevilja det ifrågasatta organet för bedömning av överensstämmelse sin märkning eller numrering och vägra att erkänna överensstämmelseintyg utfärdade av det ifrågasatta organet.

Artikel 14

Marknadsövervakning

1. Inget i detta avtal skall tolkas så att det begränsar en reglerande myndighets befogenhet att vidta alla lämpliga och omedelbara åtgärder i fall då den fastställer att en produkt

a) som, trots att den är korrekt installerad, sköts korrekt och används för avsett ändamål, kan utgöra en fara för besättningens, passagerarnas eller i tillämpliga fall andra personers hälsa eller säkerhet eller ha en negativ inverkan på den marina miljön,

b) inte överensstämmer med de lagar och andra författningar som omfattas av avtalet, eller

c) på något annat sätt inte uppfyller ett krav inom avtalets räckvidd.

Sådana åtgärder kan omfatta tillbakadragande av produkten från marknaden, förbud mot utsläppande av produkten på marknaden, begränsning av produktens fria rörlighet, inledande av ett återkallande av produkten samt förhindrande av att sådana problem återkommer, t.ex. genom importförbud. Om den reglerande myndigheten vidtar en sådan åtgärd skall den underrätta den andra partens motsvarande myndighet och den andra parten inom femton dagar efter det att åtgärden vidtagits och ange skälen för åtgärden.

2. Ingenting i detta avtal skall hindra parterna från att avlägsna produkter från marknaden som inte faktiskt uppfyller kraven i deras tekniska föreskrifter.

3. Parterna är ense om att eventuella gränskontroller av produkter som har certifierats eller försetts med etiketter eller märken för att visa att de befunnits överensstämma med den importerande partens krav enligt bilaga I skall genomföras så snabbt som möjligt. När det gäller eventuella kontroller som hänför sig till intern rörlighet inom parternas respektive territorier är parterna ense om att dessa inte skall genomföras på ett mindre gynnsamt sätt än motsvarande kontroller av inhemska varor.

Artikel 15

Tillfälligt avbrytande av ömsesidigt erkännande

1. I fall då en part anser att likvärdigheten mellan de tekniska föreskrifterna beträffande en eller flera produkter som förtecknas i bilaga II inte är bibehållen eller inte kan bibehållas, skall den underrätta den andra parten och ange de objektiva skälen till detta. Ett sådant ifrågasättande av likvärdighet skall tas upp till diskussion i gemensamma kommittén. Om gemensamma kommittén inte når ett avgörande inom 60 dagar räknat från den dag då ärendet hänsköts till den, skall en part eller båda parterna tillfälligt avbryta fullgörandet av sina skyldigheter beträffande ömsesidigt erkännande avseende dessa produkter. Det tillfälliga avbrytandet skall gälla till dess att enighet nåtts inom gemensamma kommittén.

2. Gemensamma kommittén skall fatta ett beslut om uppdatering av bilaga II så att det tillfälliga avbrytandet av det ömsesidiga erkännandet beträffande produkterna i fråga återspeglas. Parterna är ense om att så långt möjligt samarbeta enligt artikel 11 i syfte att åter fastställa likvärdighet.

3. När det ömsesidiga erkännandet av i bilaga II angivna tekniska föreskrifter tillfälligt avbryts är parterna inte längre bundna av de skyldigheter som anges i artikel 3 i detta avtalet beträffande produkten i fråga. Den importerande

parten skall dock fortsätta att erkänna överensstämmelseintyg som utfärdats tidigare för produkter som har släppts ut på den partens marknad innan det ömsesidiga erkännandet tillfälligt avbröts, såvida inte en reglerande myndighet hos parten beslutar något annat av hälso-, säkerhets- eller miljöskäl eller på grund av att andra krav inom ramen för avtalet inte uppfylls.

Artikel 16

Varningssystem

Parterna skall upprätta ett system för ömsesidiga varningar mellan sina reglerande myndigheter i syfte att underrätta varandra om produkter som har befunnits inte uppfylla kraven i tekniska föreskrifter eller som kan utgöra en omedelbar risk för hälsa, säkerhet och miljö.

KAPITEL VI Tilläggsbestämmelser

Artikel 17

Konfidentialitet

1. Vardera parten samtycker till att bibehålla konfidentialitet i fråga om information som utbyts enligt detta avtal i den utsträckning som krävs enligt dess lagar. I synnerhet skall ingendera parten lämna ut till allmänheten, eller tillåta ett organ för bedömning av överensstämmelse att lämna ut till allmänheten, information som utbyts inom ramen för detta avtal och som utgör affärshemligheter eller konfidentiell kommersiell eller finansiell information eller som hänför sig till en pågående undersökning.

2. En part eller ett organ för bedömning av överensstämmelse kan, när den utbyter information med den andra parten eller med ett organ för bedömning av överensstämmelse som lyder under den andra parten, ange vilka delar av informationen som den önskar ej skall lämnas ut.

3. Vardera parten skall vidta alla försiktighetsåtgärder som rimligen kan krävas för att skydda den information som utbyts inom ramen för detta avtal så att den inte lämnas ut utan tillstånd.

Artikel 18

Avgifter

Vardera parten skall göra sitt yttersta för att säkerställa att de avgifter som tas ut för tjänster som hänför sig till de områden som omfattas av detta avtal skall stå i proportion till de tjänster som tillhandahålls. När det gäller de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som omfattas av detta avtal skall vardera parten säkerställa att den inte tar ut några avgifter för tjänster avseende bedömning av överensstämmelse som tillhandahållits av den andra parten.

Artikel 19

Geografiskt tillämpningsområde

1. Detta avtal skall tillämpas på de territorier där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas och på de villkor som anges i fördraget, å ena sidan, och på USA:s territorium, å andra sidan.

2. Utan att tillämpningen av punkt 1 påverkas gäller detta avtal fartyg i internationell sjöfart som har rätt att föra endera partens flagg eller en av parternas medlemsstaters flagg.

Artikel 20

Avtal med andra länder

1. Skyldigheter enligt ett avtal om ömsesidigt erkännande som endera parten har ingått med en part som inte är part till detta avtal (tredje part) skall inte gälla eller inverka på den andra parten när det gäller godtagande av resultat av den tredje partens förfaranden för bedömning av överensstämmelse, utom i de fall då parterna skriftligen har avtalat om detta.

2. För att underlätta handeln med marin utrustning med andra länder åtar sig EG och USA att undersöka möjligheten att med andra intresserade länder ingå ett multilateralt avtal om de områden som omfattas av detta avtal.

KAPITEL VI Slutbestämmelser

Artikel 21

Ikraftträdande, ändring och uppsägning

1. Detta avtal skall träda i kraft den första dagen i den andra månaden efter den dag då parterna utväxlat skrivelser som bekräftar att deras respektive förfaranden för detta avtals ikraftträdande har avslutats.

2. Detta avtal kan ändras på det sätt som anges i artikel 7 eller av parterna..

3. Vardera parten kan upphäva detta avtal genom att skriftligen underrätta den andra parten om detta sex månader i förväg.

4. Efter upphävande av avtalet skall en part fortsätta att godta överensstämmelseintyg som utfärdats av organ för bedömning av överensstämmelse enligt detta avtal innan det upphävdes, såvida inte en reglerande myndighet hos parten beslutar något annat av hälso-, säkerhets- eller miljöskäl eller på grund av att andra krav inom ramen för avtalet inte uppfylls.

Artikel 22

Slutbestämmelser

1. Detta avtal skall inte påverka parternas rättigheter och skyldigheter enligt andra internationella avtal.

2. Parterna skall regelbundet, och för första gången senast två år efter avtalets ikraftträdande, se över genomförandet av detta avtal.

3. Detta avtal är upprättat i två original på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, vilka alla texter är lika giltiga. I händelse av bristande överensstämmelse skall den engelska versionen ha företräde framför de andra språkversionerna.

Utfärdat i … den …

För Europeiska gemenskapen

För Amerikas förenta stater

Bilaga 1

Lagar och andra författningar

– **EG:s lagar och andra författningar:**

Rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning, i dess ändrade lydelse.

Parterna erkänner att "Riktlinjer för genomförandet av direktiv som grundar sig på den nya metoden och helhetsmetoden" ger användbara riktlinjer för genomförandet av förfaranden för bedömning av överensstämmelse som omfattas av detta direktiv.

– **USA:s lagar och andra författningar:**

46 U.S.C. 3306

46 CFR delarna 159-165

Bilaga II

Produkter som omfattas av ömsesidigt erkännande

Livräddningsredskap

Produktens benämning	**Tillämpliga internationella instrument för konstruktions-, prestanda- och provningskrav**[4]	**EG:s tekniska föreskrifter, pos. nr enligt bilaga A.1 till direktiv 98/96/EG, i dess ändrade lydelse**	**USA:s tekniska föreskrifter**
Självaktiverande röksignaler för livbojar (pyrotekn.) Obs.: Sista användningsdag senast 48 månader efter tillverkningsmånaden.	LSA-koden, avsnitten 1.2 och 2.1.3; Rekommendation för provning, del 1 punkterna 4.1-4.5 och 4.8 samt del 2 avsnitt 4; IMO MSC/Circ.980, avsnitt 3.3.	A.1/1.3	*Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices,* oktober 1998
Fallskärmsljus (pyrotekn.) Obs.: Sista användningsdag senast 48 månader efter tillverkningsmånaden	LSA-koden, avsnitten 1.2 och 3.1; Rekommendation för provning, del 1 punkterna 4.1-4.6 samt del 2 avsnitt 4; IMO MSC/Circ.980, avsnitt 3.1.	A.1/1.8	*Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices,* oktober 1998
Handbloss (pyrotekn.) Obs.: Sista användningsdag senast 48 månader efter tillverkningsmånaden	LSA-koden, avsnitten 1.2 och 3.2; Rekommendation för provning, del 1 punkterna 4.1-4.5 och 4.7 samt del 2 avsnitt 4; IMO MSC/Circ.980, avsnitt 3.2.	A.1/1.9	*Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices,* oktober 1998
Flytande röksignaler (pyrotekn.) Obs.: Sista användningsdag senast 48 månader efter tillverkningsmånaden.	LSA-koden, avsnitten 1.2 och 3.3; Rekommendation för provning, del 1 punkterna 4.1-4.5 och 4.8 samt del 2 avsnitt 4; IMO MSC/Circ.980, avsnitt 3.3.	A.1/1.10	*Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices,* oktober 1998

[4] Med ”LSA-koden” avses IMO:s internationella kod om livräddningsanordningar (International Life-Saving Appliance Code), antagen den 4 juni 1996 (IMO:s resolution MSC.48(66)).
Med ”rekommendation för provning” avses IMO:s rekommendation för provning av livräddningsredskap, antagen den 6 november 1991 (IMO:s resolution A.689(17)), ändrad den 11 december 1998 (IMO:s resolution MSC.81(70)).

Produktens benämning	**Tillämpliga internationella instrument för konstruktions-, prestanda- och provningskrav[4]**	**EG:s tekniska föreskrifter, pos. nr enligt bilaga A.1 till direktiv 98/96/EG, i dess ändrade lydelse**	**USA:s tekniska föreskrifter**
Linkastare (pyrotekn.) Obs.: Sista användningsdag senast 48 månader efter tillverkningsmånaden.	LSA-koden, avsnitten 1.2 och 7.1; Rekommendation för provning, del 1 avsnitt 9 samt del 2 avsnitt 4; IMO MSC/Circ.980, avsnitt 7.1.	A.1/1.11	*Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices,* oktober 1998
Hårda livflottar Obs.: Nödutrustningen omfattas inte av avtalet.	LSA-koden, avsnitten 1.2, 4.1 och 4.3; Rekommendation för provning, del 1 punkterna 5.1-5.16 och 5.20; IMO MSC/Circ.811; IMO MSC/Circ.980, avsnitt 4.2; IMO MSC/Circ.1006 eller annan lämplig standard för skrov eller flamsäkra beläggningar.	A.1/1.13	*Rigid Liferaft – Coast Guard (G-MSE-4) Review Checklist,* 27 juli 1998
Automatiskt självrätande livflottar Obs.: Nödutrustningen omfattas inte av avtalet.	LSA-koden, avsnitten 1.2, 4.1 och 4.3; Rekommendation för provning, del 1 punkterna 5.1-5.16 och 5.18-5.21; IMO MSC/Circ.809; IMO MSC/Circ.811; IMO MSC/Circ.980, avsnitt 4.2; IMO MSC/Circ.1006 eller annan lämplig standard för skrov eller flamsäkra beläggningar	A.1/1.14	*Rigid Liferaft – Coast Guard (G-MSE-4) Review Checklist,* 27 juli 1998
Täckta vändbara livflottar Obs.: Nödutrustningen omfattas inte av avtalet.	LSA-koden, avsnitten 1.2, 4.1 och 4.3; Rekommendation för provning, del 1 punkterna 5.1-5.16, 5.18 och 5.21; IMO MSC/Circ.809; IMO MSC/Circ.811; IMO MSC/Circ.980, avsnitt 4.2; IMO MSC/Circ.1006 eller annan lämplig standard för skrov eller flamsäkra beläggningar	A.1/1.15	*Rigid Liferaft – Coast Guard (G-MSE-4) Review Checklist,* 27 juli 1998
Anordning för fri uppflytning för livflottar (hydrostatisk frigörningsanordning)	LSA-koden, avsnitten 1.2 och 4.1.6.3; Rekommendation för provning, del 1 avsnitt 11; IMO MSC/Circ. 980, avsnitt 4.3.1;	A.1/1.16	46 CFR 160.062

Produktens benämning	**Tillämpliga internationella instrument för konstruktions-, prestanda- och provningskrav[4]**	**EG:s tekniska föreskrifter, pos. nr enligt bilaga A.1 till direktiv 98/96/EG, i dess ändrade lydelse**	**USA:s tekniska föreskrifter**
Urhuggningsanordningar för a. livbåtar och beredskapsbåtar och b. livflottar som sjösätts med gina eller ginor. Endast automatiska urhuggningskrokar för firningsbara livflottar.	LSA-koden, avsnitten 1.2 och 6.1.5; Rekommendation för provning, del 1 avsnitt 8.2 samt del 2 avsnitten 6.2.1-6.2.4; IMO MSC/Circ. 980, avsnitt 6.1.3.	A.1/1.26	(Inga utöver de internationella instrumenten)
Marint evakueringssystem (MES)	LSA-koden, avsnitten 1.2 och 6.2; Rekommendation för provning, del 1 avsnitt 12, IMO MSC/Circ. 980, avsnitt 6.2.	A.1/127	(Inga utöver de internationella instrumenten)

Brandskydd

Produktens benämning	**Tillämpliga internationella instrument för konstruktions-, prestanda- och provningskrav***	**EG:s tekniska föreskrifter, pos. nr enligt bilaga A.1 till direktiv 98/96/EG, i dess ändrade lydelse**	**USA:s tekniska föreskrifter**
Primär däcksbeläggning	FTP-koden, bilaga 1 delarna 2 och 6 samt bilaga 2; IMO:s resolution A.687(17); MSC/Circ. 916; MSC/Circ. 1004.	A.1/3.1	(Inga utöver de internationella instrumenten)
Indelningar av klass ”A” och ”B”, brandintegritet, inbegripet skott (utan fönster), däck, branddörrar (med fönster på högst 645 cm^2), innertak och beklädnader.	SOLAS II-2/3.2 och II-2/3.4; FTP-koden, bilaga 1 del 3 samt bilaga 2; IMO:s resolution A.754 (18); MSC/Circ.916; MSC/Circ.1004; MSC/Circ.1005.	A.1/3.11	(Inga utöver de internationella instrumenten)
Icke-brännbara material	SOLAS II-2/3.33; FTP-koden, bilaga 1 del 1 samt bilaga 2.	A.1/3.13	(Inga utöver de internationella instrumenten)
Branddörrar Endast branddörrar utan fönster eller med en total fönsteryta på högst 645 cm^2 i varje dörrhalva. Godkännandet är begränsat till den största testade dörrstorleken. Dörrarna måste användas tillsammans med en brandtestad ramkonstruktion.	SOLAS II-2/9.4.1.1.2, II-2/9.4.1.2.1 och II-2/9.4.2; FTP-koden, bilaga 1 del 3; IMO:s resolution A.754 (18); MSC/Circ. 916; MSC/Circ. 1004.	A.1/3.16	(Inga utöver de internationella instrumenten)

Produktens benämning	**Tillämpliga internationella instrument för konstruktions-, prestanda- och provningskrav***	**EG:s tekniska föreskrifter, pos. nr enligt bilaga A.1 till direktiv 98/96/EG, i dess ändrade lydelse**	**USA:s tekniska föreskrifter**
Kontrollsystem för branddörrar	SOLAS II-2/9.4.1.1.4; 1994 års HSC-kod, 7.9.3.3; 2000 års HSC-kod 7.9.3.3; FTP-koden, bilaga 1 del 4.	A.1/3.17	(Inga utöver de internationella instrumenten)
Ytbeklädnader och golvbeläggningar med låg flamspridning Endast exponerade ytor av innertak, väggar och golv. Gäller ej rör, rörbeläggningar och kablar.	SOLAS II-2/3.29; 1994 års HSC-kod, 7.4.3.4.1 och 7.4.3.6; 2000 års HSC-kod, 7.4.3.4.1 och 7.4.3.6; FTP-koden, bilaga 1 delarna 2 och 5 samt bilaga 2; IMO:s resolution A.653 (16); ISO 1716 (1973); MSC/Circ.916, MSC/Circ.1004 och MSC/Circ.1008.	A.1/3.18	(Inga utöver de internationella instrumenten)
Draperier, gardiner och andra hängande textilier	SOLAS II-2/3.40.3; FTP-koden, bilaga 1 del 7.	A.1/3.19	(Inga utöver de internationella instrumenten)
Stoppade möbler	FTP-koden, bilaga 1 del 8; IMO:s resolution A.652 (16).	A.1/3.20	(Inga utöver de internationella instrumenten)
Bäddutrustning	FTP-koden, bilaga 1 del 9; IMO:s resolution A.688 (17).	A.1/3.21	(Inga utöver de internationella instrumenten)
Brandspjäll	SOLAS II-2/9.4.1.1.8 och II-2/9.7.3.1.2; FTP-koden, bilaga 1 del 3; IMO:s resolution A.754 (18); MSC/Circ. 916.	A.1/3.22	(Inga utöver de internationella instrumenten)
Genomföringar i klass ”A”-indelningar för elkablar, rör, trunkar, trummor osv.	SOLAS II-2/9.3.1; FTP-koden, bilaga 1 del 3; IMO:s resolution A.754 (18); MSC/Circ.916 och MSC/Circ.1004.	A.1/3.26	(Inga utöver de internationella instrumenten)
Genomföringar i klass ”B”-indelningar för rör av annat material än stål eller koppar	SOLAS II-2/9.3.2.1; FTP-koden, bilaga 1 del 3; IMO:s resolution A.754 (18); MSC/Circ.916 och MSC/Circ.1004.	A.1/3.27	(Inga utöver de internationella instrumenten)

Navigationsutrustning

Produktens benämning	**Tillämpliga internationella instrument för konstruktions-, prestanda- och provningskrav***	**EG:s tekniska föreskrifter, pos. nr enligt bilaga A.1 till direktiv 98/96/EG, i dess ändrade lydelse**	**USA:s tekniska föreskrifter**
Magnetkompass	SOLAS V/19.2.1.1; IMO:s resolution A.382 (X),; IMO:s resolution A.694 (17); ISO 449 (1997), ISO 694 (2000), ISO 1069 (1973), ISO 2269 (1992), IEC 60945 (1996).	A.1/4.1	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.101.*
Utrustning för överföring av kursinformation från magnetkompass	IMO:s resolution MSC.86 (70), bilaga 2; IMO:s resolution A.694 (17); ISO 11606 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.2	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.102.*
Gyrokompass	IMO:s resolution A.424 (XI); IMO:s resolution A.694 (17); ISO 8728 (1997), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.3	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.103.*
Ekolod	IMO:s resolution A.224 (VII), ändrad genom IMO:s resolution MSC.74 (69), bilaga 4, IMO:s resolution A.694 (17); ISO 9875 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.6	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.107.*
Fart- och distansmätare	1994 HSC-koden, 13.3.2; 2000 HSC-koden, 13.3.2; IMO:s resolution A.824 (19), ändrad genom IMO:s resolution MSC.96 (72); IMO:s resolution A.694 (17); IEC 60945 (1996), IEC 61023 (1999), IEC 61162.	A.1/4.7	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.105.*
Girhastighetsindikator	IMO:s resolution A.694 (17); IMO:s resolution A.526 (13); IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.9	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.106.*
Loran-C-utrustning	IMO:s resolution A.694 (17); IMO:s resolution A.818 (19); IEC 61075 (1991), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.11	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.135.*

Produktens benämning	**Tillämpliga internationella instrument för konstruktions-, prestanda- och provningskrav***	**EG:s tekniska föreskrifter, pos. nr enligt bilaga A.1 till direktiv 98/96/EG, i dess ändrade lydelse**	**USA:s tekniska föreskrifter**
Chakya-utrustning	IMO:s resolution A.694 (17); IMO:s resolution A.818 (19); IEC 61075 (1991), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.12	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.136.*
GPS-utrustning	IMO:s resolution A.819 (19), IMO:s resolution A.694 (17); IEC 60945 (1996), IEC 61108-1 (1994), IEC 61162.	A.1/4.14	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.130.*
GLONASS-utrustning	IMO:s resolution MSC 53 (66); IMO:s resolution A.694 (17); IEC 61108-2 (1998), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.15	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.131.*
Automatstyrning (kurskontrollsystem)	SOLAS V/24.1; IMO:s resolution A.342 (IX), ändrad genom IMO:s resolution MSC.64 (67), bilaga 3; IMO:s resolution A.694 (17); ISO 11674 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.16	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.110.*
Automatisk radarplottning (ARPA) (Radarutrustning som används med ARPA måste certifieras både av EU och av USA.)	IMO:s resolution A.823 (19); IMO:s resolution A.694 (17); IEC 60872-1 (1998), IEC 61162.	A.1/4.34	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.120.*
Automatiskt målföljningssystem (ATA) (Radarutrustning som används med ATA måste certifieras både av EU och av USA.)	IMO:s resolution MSC.64 (67), bilaga 4 tillägg 1; IMO:s resolution A.694 (17); IEC 60872-2 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.35	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.111.*
Elektronisk plottningshjälp (EPA) (Radarutrustning som används med EPA måste certifieras både av EU och av USA.)	IMO:s resolution MSC.64 (67), bilaga 4 tillägg 2; IMO:s resolution A.694 (17); IEC 60872-3 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.36	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.121.*
Integrerat bryggsystem	IMO:s resolution MSC.64 (67), bilaga 1; IMO:s resolution A.694 (17); IEC 61209 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.28	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.140.*

Produktens benämning	**Tillämpliga internationella instrument för konstruktions-, prestanda- och provningskrav***	**EG:s tekniska föreskrifter, pos. nr enligt bilaga A.1 till direktiv 98/96/EG, i dess ändrade lydelse**	**USA:s tekniska föreskrifter**
Färdskrivare	IMO:s resolution A.861 (20); IMO:s resolution A.694 (17); IEC 61996 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.29	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.150.*
Gyrokompass för höghastighetsfartyg	IMO:s resolution A.821 (19); IMO:s resolution A.694 (17); ISO 16328 (2001), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.31	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.203.*
Automatiskt identifieringssystem (AIS)	IMO:s resolution MSC.74 (69), bilaga 3; IMO:s resolution A.694 (17); ITU R. M. 1371-1 (10/00) IEC 61993-2 (2002), IEC 60945 (1996), IEC 61162	A.1/4.32	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.155.* Obs.: Dessutom måste radiosändaren vara godkänd av U.S. Federal Communications Commission
Track(kurs)kontrollsystem	IMO:s resolution MSC.74 (69), bilaga 2; IMO:s resolution A.694 (17); IEC 62065 (2002), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.33	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.112.*
Radarreflektor	IMO:s resolution A.384 (X); IEC 60945 (1996), ISO 8729 (1997).	A.1/4.39	*Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.160.*

Bilaga III

Reglerande myndigheter

– **Europeiska gemenskapen**

Belgien	Ministère des Communications et de l'Infrastructure Administration des Affaires maritimes et de la Navigation Rue d'Arlon 104 1040 Bruxelles Ministerie voor Verkeer en Infrastructuur Bestuur voor Maritime zaken en Scheepvaart Aarlenstraat 104 1040 Brussel
Danmark	Søfartsstyrelsen Vermundsgade 38 C 2100 København Ø
Tyskland	Bundesministerium für Verkehr, Bau- und Wohnungswesen (BMVBW) Invalidenstraße 44 10115 Berlin
Grekland	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ Γρ.Λαμπράκη 150 185 18 Πειραιας Ελλάς Ministry of Merchant Marine 150, Gr. Lampraki str. 185 18 Piraeus
Spanien	Ministerio De Fomento Dirección General de la Marina Mercante. C/ Ruíz de Alarcón 1 ES-28071 Madrid
Frankrike	Le Ministère de l'Equipement, du Transport et du Logement Direction des affaires maritimes et des gens de mers 3, place de Fontenoy F-75700 Paris
Irland	Maritime Safety Division Department of the Marine and Natural Resources Leeson Lane Dublin 2

Italien	Ministerio delle Infrastructure e dei Trasporti Unita di Gestione del trasporto maritimo Via dell'arte, 16 00144 - Roma
Luxemburg	Commissariat aux Affaires Maritimes 26 place de la Gare L-1616 Luxembourg
Nederländerna	Ministerie van Verkeer en Waterstaat Directoraat-Generaal Goederenvervoer (DGG) Directie Transportveiligheid Nieuwe Uitleg 1, Postbus 20904 NL-2500 EX Den Haag
Österrike	Bundesaministerium für Verkehr, Innovation und Technologie Oberste Schiffahrtsbehörde Abteilung II/20 Radetzkystrasse 2 A-1030 Wien
Portugal	Ministerio do Equipamento Social Palacio Penafiel rua S. Mamede ao Caldas 21 1149-050 Lisboa
Finland	Liikenne- ja viestintäministeriö/ Kommunikationsministeriet PO Box 235 FIN-00131 Helsinki/Helsingfors
Sverige	Sjöfartsverket S-601 78 Norrköping
Förenade kungariket	Maritime and Coastguard Agency Spring Place 105 Commercial Road Southampton SO15 1EG
Europeiska gemenskapernas kommission	Generaldirektoratet för energi och transport Sjösäkerhetsenheten (Maritime Safety Unit) 200, rue de la Loi B-1049 Bryssel

– **Förenta staterna**

United States Coast Guard
Office of Design and Engineering Standards (G-MSE)
2100 Second Street S.W.
Washington DC 20593

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

Politikområde(n): Yttre handelsförbindelser, inbegripet marknadstillträde i länder som inte är medlemmar av gemenskapen

Verksamhet(er): Förfaranden för bedömning av överensstämmelse samt godtagande av industriprodukter

ÅTGÄRDENS BETECKNING: AVTAL MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH AMERIKAS FÖRENTA STATER OM ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE AV ÖVERENSSTÄMMELSEINTYG FÖR MARIN UTRUSTNING

1. BERÖRDA BUDGETRUBRIKER (NUMMER OCH BETECKNING)

B7-8500 och A-7010

2. ALLMÄNNA UPPGIFTER

2.1. Sammanlagda anslag för åtgärden (del B): 615 950 euro

2.2. Tillämpningsperiod:

Det föreslagna avtalet avses gälla på obestämd tid.

2.3. Flerårig total utgiftsberäkning:

a) Förfalloplan för åtagandebemyndiganden/betalningsbemyndiganden (finansiellt stöd) *(se punkt 6.1.1)*

Euro

	År 2003	2004	2005	2006	2007	Totalt	
Åtagande-bemyn-diganden (ÅB)	156 700	106 700	95 850	95 850	95 850	550 950	
Betalnings-bemyn-diganden (BB)	156 700	106 700	95 850	95 850	95 850	550 950	

b) Tekniskt och administrativt stöd och stödutgifter *(se punkt 6.1.2)*

ÅB	40 000	10 000	5 000	5 000	5 000	65 000	
BB	40 000	10 000	5 000	5 000	5 000	65 000	

Delsumma a+b							
ÅB	196 700	116 700	100 850	100 850	100 850	615 950	
BB	196 700	116 700	100 850	100 850	100 850	615 950	

c) Total budgetkonsekvens i form av personalutgifter och övriga administrativa utgifter *(se punkterna 7.2 och 7.3)*

ÅB/BB	167 140	169 950	167 380	167 380	164 700		

TOTALT a+b+c							
ÅB	363 840	286 650	268 230	268 230	265 550	1452500	
BB	363 840	286 650	268 230	268 230	265 550	1452500	

2.4. Förenlighet med den ekonomiska planeringen och budgetplanen

Förslaget är förenligt med gällande ekonomisk planering.

2.5. Påverkan på inkomsterna:[5]

Förslaget berör inte någon typ av inkomst.

3. BUDGETTEKNISKA UPPGIFTER

Typ av utgifter		Nya	Deltagande av EFTA	Deltagande av kandidatländer	Rubrik i budget-planen
Icke oblig. utg.	Diff. anslag	NEJ	NEJ	NEJ	nr 4

4. RÄTTSLIG GRUND

Artiklarna 133 och 300 i fördraget.

Den handlingsplan för det transatlantiska ekonomiska partnerskapet som godkändes av rådet den 9 november 1998 samt efterföljande förhandlingsmandat.

Förslag till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning.

---

5 Ytterligare upplysningar finns i en separat förklarande anmärkning.

5. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN OCH SKÄL FÖR ÅTGÄRDEN

5.1. Behovet av gemenskapsåtgärder[6]

5.1.1. Mål för åtgärden

Allmänt mål: GD Handel har till uppgift att bedriva Europeiska unionens handelspolitik i enlighet med de mål som anges i artikel 131 i fördraget, nämligen "att bidra till en harmonisk utveckling av världshandeln, en gradvis avveckling av restriktionerna i den internationella handeln och en sänkning av tullmurarna". Den gemensamma handelspolitiken skall grundas på enhetliga principer, särskilt när det gäller att ändra tulltaxor, ingå tull- och handelsavtal, uppnå enhetlighet i fråga om liberaliseringsåtgärder, exportpolitik samt handelspolitiska skyddsåtgärder inbegripet åtgärder vid dumpning och subventioner (artikel 133.1 i fördraget).

Specifika mål: Målen för gemenskapens yttre handelspolitik på området standarder och bedömning av överensstämmelse kan sammanfattas som följer (se vidare kommissionens meddelande om gemenskapens yttre handelspolitik i fråga om standarder och bedömning av överensstämmelse[7]). Målet är för det första att minska tekniska hinder för handel på marknader utanför gemenskapen och att hindra att nya sådana uppstår och för det andra att uppmuntra gemenskapens handelspartner att anta standarder och regleringsprinciper som grundas på eller är förenliga med internationell och europeisk praxis. Dessa handelspolitiska mål har hittills eftersträvats genom en fyrdelad strategi. En av de fyra delarna är slutandet av avtal om ömsesidigt erkännande.

Tillverkare i EU som önskar exportera till Förenta staterna måste få sina produkter godkända av USCG, vilket medför kostnader och fördröjer tillträdet till den amerikanska marknaden. Avtalet om ömsesidigt erkännande beträffande marin utrustning har därför följande två mål: 1) Att underlätta handeln mellan EU och Förenta staterna med marin utrustning; 2) Att främja regleringssamarbete och effektivitet i regleringsverksamheten. Detta uppnås genom att överensstämmelseintyg som utfärdas av parternas organ för bedömning av överensstämmelse ömsesidigt erkänns och genom bestämmelser om regleringssamarbete.

5.1.2. Förhandsutvärdering

Den nya transatlantiska agendan, som antogs 1995, ger en ram för partnerskap och samarbete mellan EU och Förenta staterna när det gäller en rad olika åtgärder inom ramen för fyra breda kapitel: främjande av fred, stabilitet, demokrati och utveckling i världen, åtgärder för att bemöta globala förändringar, åtgärder för att bidra till världshandelns tillväxt och för att främja närmare band samt åtgärder för att bygga broar över Atlanten. Det transatlantiska ekonomiska partnerskapet, som infördes 1998, är en utvidgning av den nya transatlantiska agendan. Enligt den handlingsplan som antagits för det ekonomiska partnerskapet skall man i det bilaterala samarbetet mellan EU och Förenta staterna verka för att kvarvarande handelshinder undanröjs. Handlingsplanen godkändes av rådet den 9 november 1998. Rådet gav samtidigt kommissionen i uppdrag att förhandla fram avtal om ömsesidigt erkännande med Förenta staterna.

Med tanke på genomförandet av handlingsplanen identifierade EU och Förenta staterna i samråd med berörda intressegrupper ett antal möjliga projekt, bl.a. ett avtal om ömsesidigt erkännande beträffande marin utrustning. Efter en av USCG utförd första bedömning

---

6 Ytterligare upplysningar finns i en separat förklarande anmärkning.

7 KOM(96) 564 slutlig.

(rapporten har gjorts tillgänglig för allmänheten och kommer att läggas in på GD Handels webbplats) av EU:s och Förenta staternas tekniska föreskrifter ansågs det vara såväl fördelaktigt som möjligt att inleda förhandlingar om ett avtal om ömsesidigt erkännande grundat på likvärdighet mellan EU:s och Förenta staternas tekniska föreskrifter beträffande marin utrustning. Efter samråd med rådets artikel 133-kommitté inleddes förhandlingarna i september 1999.

5.2. Planerad verksamhet och villkor för finansiering via budgeten

– ***Målgrupp för åtgärden***

Målgruppen utgörs av tillverkande, exporterande och importerande företag, organ för bedömning av överensstämmelse, företagssammanslutningar, handelskammare och offentliga organ i Europeiska unionen samt passagerare, skeppsbyggare och rederier som kommer att dra nytta av eller eljest kommer att beröras av ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse. Ytterligare upplysningar finns i den till förslaget fogade konsekvensanalysen.

– ***Specifika mål***

Avtalet har på basis av de mål som tas upp i punkt 5.1.1 följande specifika mål:

– De ekonomiska aktörerna behöver inte tillgripa provning och certifiering mer än en gång.

– Kostnader och besvär (i administrativt hänseeende och med hänsyn till osäkerhetsfaktorn, tidsfaktorn osv.) i samband med krav på bedömning av överensstämmelse, särskilt för små och medelstora företag, minskas.

– Tillträdet till den amerikanska marknaden underlättas för produkter från EU.

– Samarbetet och samordningen på regleringsområdet när det gäller att fastställa internationella regler för marin utrustning kommer att förbättras. EU:s och Förenta staternas föreskrifter blir bättre anpassade till dessa internationella regler.

– Medvetenheten om "bästa metoder" på regleringsområdet ökar.

– Kostnaderna i samband med godkännande av amerikanska produkter minskar.

– Effektiviteten i marknadsövervakningen och i kontrollen av att produkter överensstämmer med kraven förbättras.

– ***Konkreta insatser som krävs för att genomföra den övergripande åtgärden***

De generella åtgärder som kommissionens avdelningar kommer att vidta inom ramen för de berörda budgetposterna är främst följande:

– Åtgärder som gäller förvaltningen av avtalet och upprätthållande av det förtroende som krävs, t.ex. deltagande i möten med gemensamma kommittén och i samarbetsprojekt på regleringsområdet.

– Åtgärder som gäller förvaltning och upprätthållande av bilaga II till avtalet i vilken de produkter som avtalet omfattar är förtecknade, t.ex. undersökningar avseende

likvärdighet mellan EU:s och Förenta staternas tekniska föreskrifter samt samarbete i tekniska frågor.

– Upprättande av kontaktpunkter för informationsutbyte samt upprättande och förvaltning av ett system för ömsesidiga varningar enligt artiklarna 9 och 16 i avtalet.

Mer specifikt kommer följande genomförandeinsatser att krävas:

A. Deltagande i gemensamma kommittén och i samordningsmöten

De möten som kommer att behöva äga rum kommer i mycket stor utsträckning att ha anknytning till mötena i den gemensamma kommitté som inrättas genom artikel 7 i avtalet. Beträffande gemensamma kommitténs sammanträdesfrekvens kan väntas att kommittén kommer att behöva sammanträda relativt ofta under det första året eller de två första åren av avtalets tillämpning, då upp till tre möten per år kan komma att krävas. Kommittén kommer därefter att behöva sammanträda regelbundet (1-2 gånger per år), men detta blir beroende av hur parternas regleringsprogram utvecklas. Man måste också räkna med att det kommer att behövas andra möten mellan tekniska experter, även detta framför allt i den första fasen av avtalets löptid. Vid alla dessa möten kommer tjänstemän från kommissionen att delta och även, med tanke på mötenas ofta mycket tekniska karaktär, experter från medlemsstaternas myndigheter och anmälda organ eller andra lämpliga experter. Gemensamma kommitténs möten avses äga rum växelvis i Bryssel och Washington DC i Förenta staterna. Ersättningen för resekostnader för experter som biträder kommissionens avdelningar vid mötena avses endast täcka kostnaderna för resa och uppehälle.

B. Tekniska föreskrifters likvärdighet

En central del av de skyldigheter beträffande ömsesidigt erkännande som fastställs i avtalet är fastställandet av likvärdighet mellan EU:s respektive Förenta staternas tekniska föreskrifter. Dessa föreskrifter kommer att utvecklas med tiden med hänsyn till utvecklingen inom IMO, ny teknik, nya risker osv. För de produkter som omfattas av avtalet kommer man att behöva undersöka om tillämpliga nya eller ändrade tekniska föreskrifter i EU och Förenta staterna alltjämt är likvärdiga. För produkter som ännu inte omfattas måste de tekniska föreskrifterna granskas från teknisk synpunkt så att det kan fastställas om produkterna kan inlemmas i avtalets täckningsområde. Erfarenhetsmässigt uppgår genomsnittskostnaden för att upphandla en undersökning om likvärdighet till mellan 20 000 och 40 000 euro. I genomsnitt beräknas två sådana undersökningar per år komma att aktualiseras.

C. Informationsspridningskrav enligt avtalet

Detta avser dels den informationsspridning som krävs enligt avtalet, dels information om avtalet till företag och organ för bedömning av överensstämmelse. När det gäller det förstnämnda informationskravet skall enligt artiklarna 6.4, 9.4 och 10.5 i avtalet EU och Förenta staterna ställa vissa uppgifter till förfogande på Internet. Den information som krävs enligt artikel 6.4 tillhandahålls redan inom ramen för marinutrustningsdirektivet (direktiv 96/98/EG). De andra informationsaktiviteterna avser närmast åtgärder för att göra företagen och organ för bedömning av överensstämmelse bekanta med avtalet och för att främja dess utnyttjande. Detta torde framför allt komma att ske i form av informationsskrifter och organiserande av seminarier och konferenser.

D. System för ömsesidiga varningar

Parterna skall enligt artikel 16 i avtalet upprätta ett system för ömsesidiga varningar mellan sina reglerande myndigheter i syfte att underrätta varandra om produkter som har befunnits inte uppfylla kraven i tekniska föreskrifter eller som kan utgöra en omedelbar risk för hälsa, säkerhet och miljö. Närmare bestämmelser om hur ett sådant system skall fungera i praktiken måste överenskommas med Förenta staterna när avtalet har trätt i kraft. Man kan emellertid mycket väl tänka sig ett system som fungerar på grundval av ett utbyte av elektroniska brev. Sakkunskap när det gäller upprättandet av ett sådant system, inbegripet de nödvändiga säkerhetsfunktionerna, kan komma att behöva upphandlas och systemet kommer att behöva underhållas.

– ***Omedelbara effekter***

Tillverkarna i EU kommer när avtalet trätt i kraft att kunna sänka sina kostnader i samband med bedömning av överensstämmelse för tillträde till den amerikanska marknaden.

– ***Förväntade effekter i förhållande till det övergripande målet***

Genom den effekt som anges ovan tillgodoses målet med avtalet, att underlätta handeln.

5.3. Genomförandebestämmelser

Gemenskapen är enligt artikel 133 i fördraget ensam behörig vad gäller handelspolitiken. Avtalet har förhandlats fram i enlighet med ministerrådets förhandlingsmandat och i samråd med artikel 133-kommittén. Kommissionen kommer enligt förslaget att ha ansvaret för avtalets genomförande och förvaltning.

För att garantera de ekonomiska aktörerna rättssäkerhet när det gäller den andra partens godtagande av deras överensstämmelseintyg krävs det ett bindande avtal. Andra former av överenskommelser, t.ex. ett samförståndsavtal, skulle inte erbjuda en sådan garanti.

Valet av förvaltningsmetod (gemensam kommitté) fastställs i avtalet och utgör det minimum som krävs för att avtalet skall fungera väl.

På grund av avtalets karaktär krävs det ett nära samarbete mellan EU och Förenta staterna, både bilateralt och i de internationella organisationerna, särskilt IMO. Som sidoeffekt kommer emellertid samarbetet också att leda till ökat kunnande och ökat utbyte av erfarenheter och "bästa metoder" när det gäller olika regleringar. Förenta staterna har exempelvis redan lagt vissa delar av marinutrustningsdirektivet till grund för sina nya föreskrifter för navigationsutrustning.

6. BUDGETKONSEKVENSER

6.1. Totala budgetkonsekvenser för del B (för hela programperioden)

(Den beräkning som ligger till grund för nedanstående tabell skall redovisas genom uppdelningen i tabell 6.2)

6.1.1. Finansiellt stöd

Åtagandebemyndiganden (i euro)

Fördelning	År 2003	2004	2005	2006	2007	Totalt	
Deltagande i möten	21 700	21 700	10 850	10 850	10 850	75 950	
Undersökningar	120 000	80 000	80 000	80 000	80 000	440 000	
System för ömsesidiga varningar	15 000	5 000	5 000	5 000	5 000	35 000	
TOTALT	156 700	106 700	95 850	95 850	95 850	550 950	

6.1.2. Tekniskt och administrativt stöd, stödutgifter och IT-utgifter (åtagandebemyndiganden)

	År 2003	2004	2005	2006	2007	Totalt	
1) Tekniskt och administrativt stöd:							
a) Byråer för tekniskt stöd							
b) Övrigt tekniskt och administrativt stöd: - internt: - externt: *varav för konstruktion och underhåll av system för informationshantering:*							
Delsumma 1							
2) Stödutgifter:							
a) Undersökningar							
b) Expertmöten							
c) Information och publikationer	40 000	10 000	5 000	5 000	5 000	65 000	
Delsumma 2							
TOTALT	40 000	10 000	5 000	5 000	5 000	65 000	

6.2. Kostnadsberäkning per åtgärd för del B (för hela programtiden)[8]

(Om det i en övergripande åtgärd ingår flera konkreta insatser skall det för var och en av dessa redovisas detaljer som gör det möjligt att bedöma omfattning och kostnad för genomförandet.)

Åtagandebemyndiganden (i euro)

Fördelning	Typ av resultat (projekt osv.)	Antal dylika resultat (totalt för år 2003-2007)	Genomsnittlig kostnad per uppnått resultat	Totala kostnader (sammanlagt för år 2003-2007)
	1	2	3	4=(2X3)
Åtgärd 1: Externa experters deltagande i möten				
- *Möten i Bryssel*	Möte	7[a]	2 050[b]	14 350
- *Möten i Förenta staterna*	Möte	7[a]	8 800[b]	61 600
Åtgärd 2: Undersökningar	Rapport	11	40 000	440 000
Åtgärd 3: Information	Publikationer	5	13 000	65 000
Åtgärd 4: System för ömsesidiga varningar	Elektroniskt meddelande-system	1	15 000	15 000
- *Upprättande av systemet*		4	5 000	20 000
- *Underhåll av systemet*				
TOTALKOSTNAD				615 950

Anmärkningar: a) Två möten per år under de två första åren och därefter ett möte per år; b) Kostnaderna för resa och uppehälle för 3 experter.

7. EFFEKTER PÅ PERSONALRESURSER OCH ADMINISTRATIVA UTGIFTER

Behoven för personalresurser och administrativa utgifter skall täckas inom det anslag som det förvaltande generaldirektoratet beviljas inom ramen för det årliga förfarandet för fördelning av medel.

7.1. Personalbehov för åtgärden

Typ av tjänster		Personal som krävs för att förvalta åtgärden (befintliga plus ev. ytterligare personalresurser)		Totalt	Beskrivning av de arbetsuppgifter som den planerade åtgärden för med sig
		Fast anställda	Tillfälligt anställda		
Fast anställda eller tillfälligt anställda	A B C	1 0,5		1 0,5	*Om så krävs kan en mer detaljerad beskrivning av dessa arbetsuppgifter bifogas separat.*
Övriga personalresurser					
Totalt		1,5		1,5	

Behovet av personalresurser och administrativa resurser skall täckas inom ramen för de anslag som i samband med den årliga anslagstilldelningen beviljats det generaldirektorat som ansvarar för åtgärden.

[8] Ytterligare upplysningar finns i en separat förklarande anmärkning.

7.2. Total budgetkonsekvens av ytterligare personalbehov

Typ av personalresurser	Belopp i euro	Beräkningsmetod *
Fast anställda Tillfälligt anställda	162 000	1,5 anställd (108 000 euro per anställd per år)
Övriga personalresurser (ange budgetrubrik)		
Totalt	162 000	

Beloppen avser totala utgifter för 12 månader.

7.3. Övriga administrativa utgifter till följd av åtgärden

Budgetrubrik (nummer och beteckning)	Belopp i euro	Beräkningsmetod
Totalt (avdelning A7) A0701 – Tjänsteresor - Möten i gemensamma kommittén	18 900	2-dagarsmöte i Washington DC. Resekostnad: 2 400 euro. Dagtraktamente: 2 x 150 euro. 7 möten 2003-2007.
- Andra möten	7 650	1-dagsmöte i Washington DC. Resekostnad: 2 400 euro. Dagtraktamente: 150 euro. 3 möten 2003-2007.
Totalt	26 550	

Beloppen avser totala utgifter för perioden 2003-2007.

8. UPPFÖLJNING OCH UTVÄRDERING

8.1. Metod för uppföljning

Uppföljningen och utvärderingen av avtalet kommer i första hand att ske på grundval av de förutsedda resultatens effektivitet (i vad mån avtalets resultat bidrar till uppnående av avtalets specifika och allmänna mål, dvs. resultaten i förhållande till målen). Sådana aspekter som avtalets relevans (dvs. i vad mån avtalets mål är relevanta i förhållande till målgruppens föränderliga behov) samt dess nytta (dvs. hur avtalets verkningar förhåller sig till målgruppens behov) kommer också att studeras.

Som en indikator för resursanvändningen kommer att användas antalet mandagar som kommissionens tjänstemän lagt ned för frågor rörande avtalets genomförande.

När det gäller utvärderingen av avtalets effektivitet (dvs. resultat i förhållande till mål) kan detta mätas i förhållande både till målet om underlättande av handeln och målet om regleringssamarbete.

Beträffande underlättande av handeln och de väntade resultaten enligt punkterna 5.1.1 och 5.2 kan följande indikatorer användas:

– Undvikande av provning och certifiering mer än en gång. Antal intyg som utfärdats till företag inom ramen för avtalet. Detta skulle kunna jämföras med antalet intyg som utfärdats inom ramen för de inhemska ordningarna innan avtalet träder i kraft.

– Kostnadsminskning. Besparing (i euro) som en följd av att provning och certifiering bara behöver äga rum en gång, beräknad som den genomsnittliga provnings- och certifieringskostnaden multiplicerad med antalet intyg som utfärdats inom ramen för avtalet. Detta är förenat med vissa svårigheter på grund av det stora antalet produkter som bygger på olika teknik, vilket påverkar priset för provning och certifiering. Fallstudier skulle kunna ge viss vägledning.

– Ökad export från EU. Undersökning av uppgifter rörande handeln före och efter avtalets ikraftträdande. Det kommer att bli svårt att använda denna indikator på grund av dels andra variablers inverkan (t.ex. växelkursförändringar och allmänna ekonomiska tendenser), dels avsaknaden av officiella handelssiffror för en del typer av marin utrustning. Denna indikator skulle också kunna tas med om man väljer fallstudier som metod för att genomföra utvärderingen.

När det gäller regleringssamarbete och de väntade resultaten enligt punkt 9.1 kan följande indikator användas:

– Regleringssamarbete. Antalet specifika föreskrifter i EU och Förenta staterna som kan fastställas vara likvärdiga eller, alternativt, utvecklingen av antalet produkter som förtecknas i bilaga II till avtalet.

– Effektivitet i kontrollen av efterlevnaden. Antalet varningar som passerar genom systemet för ömsesidiga varningar. Detta kan också relateras till eventuellt vidtagna verkställighetsåtgärder.

Effektivitetsaspekterna (dvs. i vad mån olika insatser har på ett ekonomiskt sätt omvandlats till resultat) skulle också kunna studeras, men det är mycket svårt att bedöma kostnaderna. Kostnaderna för att förhandla fram avtalet (t.ex. antal mandagar som kommissionens anställda lagt ned, samråd med medlemsstaterna och med industrin, undersökningar som lagts ut på kontrakt, möten mellan gemenskapen och Förenta staterna m.m.) kan vidare betraktas som "nedlagda kostnader" som man ådragit sig oavsett om ett avtal ingås eller ej. Det skulle förmodligen vara mera relevant att utvärdera effektiviteten med hänsyn till avtalets förvaltning. Man skulle då kunna beakta åtgärder och föranstaltningar som vidtagits såväl inom gemenskapen som i förbindelse med eller tillsammans med Förenta staterna för att se till avtalet fungerar väl (se vidare nedan).

8.2. Planerad form och tidsplan för utvärderingar

Enligt artikel 22.2 i avtalet skall detta ses över regelbundet och första gången senast två år efter ikraftträdandet. Utvärderingen skall göras av parternas gemensamt och de skall också tillsammans komma överens om vad som skall omfattas av bedömningen. Kommissionen kan tänka sig att föreslås att följande skall omfattas av bedömningen: framstegen i arbetet med att fastställa likvärdighet (utvidgning av bilaga II till avtalet), tillämpningen av artikel 10 i avtalet beträffande ändringar av regelsystem, tillämpningen av systemet för ömsesidiga varningar, samarbetet mellan organen för bedömning av överensstämmelse samt bedömning av möjligheten att upprätta ett multilateralt avtal med andra länder (artikel 20.2). Det är fullt tänkbart att översynen av avtalets tillämpning kommer att äga rum vartannat år, men detta är något som behöver överenskommas med Förenta staterna.

Gemensamma kommittén har som en av sina uppgifter att fortlöpande utvärdera avtalets tillämpning. Uppföljningen och övervakningen inom kommissionens avdelningar, i samarbete med artikel 133-kommittén, kommer att äga rum i enlighet med arbetsdokumentet från kommissionen om anvisningar och riktlinjer för förvaltning av avtal om ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse.

Utvärderingen av avtalets effektivitet enligt ovan skulle med fördel kunna äga rum i samband med parternas översyn av avtalet. Även detta skulle kunna ske vartannat år. Utvärderingen av avtalets relevans och nytta bör helst äga rum fyra år efter ikraftträdandet, när tillräckliga erfarenheter vunnits.

När det gäller specifika åtgärder, särskilt sådana som förutsätter finansiella resurser, kräver GD Handel ett det görs en projektbedömning innan utbetalningar görs.

9. BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERIBEKÄMPNING

Alla kontrakt som ingås mellan kommissionen och kontraktsinnehavare eller mottagare kommer att innehålla särskilda kontrollbestämmelser (om överlämnande av delrapporter, finansiella rapporter, utgiftsredovisningar, betalningar i delposter osv.).

Undersökningar, utarbetande av publikationer och organiserande av konferenser kommer, i den mån arbetet inte görs av kommissionen själv, att utföras enligt kontrakt som ingås efter ett upphandlingsförfarande i enlighet med kommissionens finansieringsbestämmelser. Det kommer att anges i kontrakten att kontraktsinnehavaren måste lägga fram dels delrapporter som visar vilka framsteg som gjorts och vilka medel som tagits i anspråk, dels en slutrapport som måste godkännas av kommissionens avdelningar innan slutbetalning kan göras. Bidrag kan komma i fråga för vissa åtgärder, t.ex. informationsseminarier och konferenser avsedda för ekonomiska aktörer, efter en förslagsinfordran och i enlighet med kommissionens handbok "Anvisningar för förvaltning av bidrag". Om det bedöms lämpligt kan det i kontrakten också anges att kontraktsinnehavarna eller mottagarna skall lägga fram räkenskaper som attesterats av deras revisorer.

Ersättning till experter för resekostnader i samband med att de biträder kommissionen i genomförandet av avtalet kommer, på grundval av den inbjudan att biträda kommissionen som de fått och i vilken ersättningsvillkoren anges, att utgå mot uppvisande av en faktura med tillhörande kvittounderlag i original. Personal från kommissionen kommer i regel att vara närvarande vid sådana möten. Om så inte är fallet kommer kommissionen att nära samarbeta med sin delegation på platsen för att se till arbetet utförs som önskat.

GD Handel har ett system med interna kontroller som utförs av interna revisorer. Kontrollerna äger rum i de olika kontraktsfaserna - utformning, ingående, verkställande och avslutande. Dessutom beskrivs och fördelas ansvaret för alla typer av finansiella transaktioner tydligt i de nya anvisningarna för finansiell förvaltning ("financial management circuits").

Utvärderingar av kontrakt och av förvaltningen av budgetposter kommer också att utföras av externa konsulter.

KONSEKVENSANALYS

FÖRSLAGETS KONSEKVENSER FÖR FÖRETAG, SÄRSKILT SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAG

BETECKNING PÅ FÖRSLAGET

Förslag till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning

DOKUMENTETS REFERENSNUMMER

FÖRSLAGET

1. Varför behövs det, med tanke på subsidiaritetsprincipen, gemenskapslagstiftning på detta område, och vilka är huvudmålen?

   Enligt artikel 133 i fördraget är gemenskapen ensam behörig när det gäller handelspolitiken. Lagstiftningen krävs för att avtalet med Förenta staterna om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning skall kunna ingås. Avtalet har förhandlats fram och paraferats av kommissionen i enlighet med rådets förhandlingsmandat av den 9 november 1998.

KONSEKVENSER FÖR FÖRETAGEN

2. Vilka påverkas av förslaget?

   – Vilka sektorer inom näringslivet?

   – Av vilken storlek är de företag som påverkas (andelen små och medelstora företag)?

   – Är dessa företag belägna i särskilda geografiska områden inom gemenskapen?

   De sektorer av näringslivet, tillverkare (exportörer och importörer) och organ för bedömning av överensstämmelse som berörs är de som har anknytning till livräddningsutrustning, brandskyddsutrustning på fartyg, utrustning för förhindrande av föroreningar till sjöss samt marin radiokommunikationsutrustning och navigationsutrustning. Tabell 1 nedan ger en samlad bild av den industri som levererar marin utrustning i medlemsstaterna. Det uppskattas att ungefär 20 % av verksamheten kan relateras till de produkter som avtalet omfattar.

Uppgifterna i tabell 1 tyder på att företagen inom den industri som tillverkar marin utrustning är små, med genomsnittligt 27 anställda per företag (siffran varierar mellan medlemsstaterna mellan 5 och 46), samt exportorienterade, med en avsättning på export av genomsnittligt 46 % av produktionen (siffran varierar mellan medlemsstaterna mellan 10 % och 80 %).

Tabell 1: Industri för marin utrustning i EU (1999)

	Produktion av marin utrustning (miljoner euro)	**Inhemsk marknad (miljoner euro)**	**Exportmark-nad (miljoner euro)**	**Antal anställda**	**Antal företag (uppskattat)**
Österrike	14	3	11	203	13
Belgien	108	85	23	1 039	23
Danmark	1 003	605	398	13 098	381
Finland	869	574	296	9 622	516
Frankrike	1 606	978	629	18 875	675
Tyskland	5 217	2 248	2 969	58 739	1 269
Grekland	502	440	62	10 350	381
Italien	1 966	1 238	728	23 035	960
Irland	16	13	3	223	21
Luxemburg	10	2	8	33	6
Nederländern a	1 960	1 093	867	25 636	836
Portugal	87	79	9	2 319	504
Spanien	1 315	1 047	268	19 198	1 665
Sverige	721	316	406	7 318	233
Förenade kungariket	3 837	1 608	2 230	47 374	1 382
EU	**19 231**	**10 329**	**8 907**	**237 062**	**8 865**

Källa: Competitiveness and Benchmarking in the Field of Marine Equipment (Konkurrenskraft och prestandamätning inom området marin utrustning), studie genomförd för Europeiska kommissionen, GD Näringsliv (ETD/98/502029).

3. Vad måste näringslivet göra för att följa förslaget?

Det bör framhållas att det står företagen fritt att bestämma om de vill använda sig av avtalet eller ej. De företag - tillverkare, importörer och organ för bedömning av överensstämmelse - som önskar utnyttja de möjligheter som avtalet erbjuder kommer att behöva bekanta sig med det. Kommissionen har för avsikt att informera om avtalet och skapa medvetenhet om det genom olika skrifter (t.ex. handböcker), seminarier och konferenser.

Tillverkarna vidtar redan nu de åtgärder som skulle krävas för att utnyttja avtalet, eftersom de måste uppfylla EU:s marinutrustningsdirektiv (direktiv 96/98/EG) för att kunna släppa ut sin produkter på EU:s marknad. Avtalet kommer, för de produkter som det omfattar, att innebära att åtgärderna också ger tillträde till Förenta staternas marknad utan att produkterna behöver ändras och utan ytterligare provning och certifiering.

4. Vilka ekonomiska verkningar väntas förslaget få?

Förutsatt att likvärdighet fastställts mellan EU:s och Förenta staternas specifika tekniska föreskrifter för marin utrustning kommer avtalet att göra det möjligt för tillverkare i EU som önskar få tillträde till den amerikanska marknaden att prova och certifiera sina produkter i EU enligt EU:s krav. Detta kommer att minska de kostnader som är direkt förenade med att provning och certifiering av en produkt behöver ombesörjas mer än en gång för att den lagligen skall kunna släppas ut på marknaden i den andra partens territorium. Det förhållandet att en tillverkare i EU kan vända sig till ett organ för bedömning av överensstämmelse i EU (i stället för i Förenta staterna, vilket skulle vara nödvändigt om avtalet inte fanns) kommer också att leda till en minskning av de kostnader, det besvär och den osäkerhet som är förenade med att ett utländskt organ måste kontaktas. Dessutom kan provningen och certifieringen äga rum inom en regelram och enligt tekniska föreskrifter och standarder som tillverkarna i EU redan känner väl till.

Det är sannolikt att EU:s organ för bedömning av överensstämmelse (de anmälda organen enligt marinutrustningsdirektivet) kan komma att gå miste om affärsmöjligheter, eftersom exportörer i Förenta staterna inte längre måste använda sig av deras tjänster för att påvisa överensstämmelse med direktiv 96/98/EG. Avtalet kan emellertid också ge dem nya affärsmöjligheter genom att tillverkare i EU som tidigare kanske avskräckts från att exportera till Förenta staterna på grund av de kostnader och det besvär som är förenade med att de måste låta genomföra bedömningar av överensstämmelse och skaffa sig kännedom om ett utländskt regleringssystem.

På grund av avsaknaden av kontrollerbara uppgifter har det varit svårt att göra en entydig ekonomisk bedömning av avtalet. De uppgifter som företagen lämnat tyder på att provnings- och certifieringskostnaderna för marin utrustning inte är försumbara. Avtalet kan bidra till att dessa kostnader minskas och kommer på så sätt att komma inte bara tillverkare av marin utrustning utan även skeppsbyggare till godo.

Avtalet väntas alltså sammantaget komma att få positiva effekter för EU-företagens export, sysselsättning, investeringar och konkurrenskraft.

5. Innehåller förslaget åtgärder för att ta hänsyn till de små och medelstora företagens särskilda situation (mindre stränga eller annorlunda utformade krav osv.)?

Avtalet innefattar inga specifika åtgärder för att ta hänsyn till de små och medelstora företagens speciella situation, men genom sin natur och genom att sänka certifieringskostnaderna, som är lika stora för alla företag, och minska osäkerheten kan avtalet komma att gynna små och medelstora företag mer än stora företag.

SAMRÅD

6. Förteckning över organisationer som rådfrågats om förslaget och som fört fram särskilda synpunkter

Kommissionens avdelningar har vid flera tillfällen samrått med de relevanta europeiska industriförbunden - ILAMA, EMEC, ISSETA CIRM/EURONAV och ICOMIA. De stöder avtalet. Företrädare för fackföreningar (ETUC) och konsumenter (ANEC) har också informerats. Kommissionens avdelningar organiserade vidare i maj 2000 ett seminarium för att informera alla berörda parter om olika frågor i anslutning till avtalet om ömsesidigt erkännande beträffande marin utrustning och för att diskutera dessa frågor med dem. Seminariet samlade 43 deltagare från tio medlemsstater samt från Norge och Förenta staterna representerande ett brett spektrum av intressen (offentliga myndigheter, tillverkare, konsumenter och organ för bedömning av överensstämmelse). De viktigaste slutsatserna från överläggningarna var följande:

- Främjandet av en hög sjösäkerhetsnivå och förhindrandet av föroreningar till sjöss skall vara den vägledande principen när det gäller att få till stånd ett avtal om ömsesidigt erkännande beträffande marin utrustning.

- IMO, liksom ISO, IEC och ITU, är de forum i vilka överläggningar om internationella regler och standarder för marin utrustning som gäller sjösäkerhet eller förhindrande av föroreningar till sjöss bör äga rum och i vilka överenskommelser om sådana regler och standarder bör träffas.

- Fastän båda parternas krav baserar sig på IMO:s internationella instrument finns det av olika skäl, t.ex. på grund av "luckor" i IMO:s standarder, skillnader mellan EU:s och Förenta staternas krav på marin utrustning. Likvärdighet mellan EU:s och Förenta staternas föreskrifter måste därför först fastställas om det skall bli möjligt att få till stånd den avsedda lösningen med ett avtal om ömsesidigt erkännande baserat på likvärdighet.

- Den jämförande studie av EU:s och Förenta staternas lagstiftning om bedömning av överensstämmelse för marin utrustning som den amerikanska kustbevakningen, USCG, genomfört och den kontrollundersökning som Bureau Veritas utfört på uppdrag av kommissionens avdelningar utgör en solid grundval för det fortsatta arbetet med att få till stånd ett avtal om ömsesidigt erkännande beträffande marin utrustning, baserat på likvärdighet.

- Industrin har uttryckt att den har ett klart intresse av, och kommer att gynnas av, en lösning med ett avtal om ömsesidigt erkännande baserat på likvärdighet, men anser sig ha väsentligt mindre nytta av den "klassiska" lösningen för avtal om ömsesidigt erkännande.

- Även om ett avtal om ömsesidigt erkännande i första hand är ett verktyg för att underlätta handeln, kommer det också att fungera som ett starkt incitament för, och främja, regleringssamarbete och internationell harmonisering.

Den transatlantiska konsumentdialogen är ett forum för konsumentorganisationerna i EU och Förenta staterna. Det utarbetar och utfärdar gemensamma konsumentpolitiska rekommendationer riktade till den amerikanska regeringen och till Europeiska unionen i syfte att främja konsumentintressena vid politikutformningen i EU och Förenta staterna. Den transatlantiska konsumentdialogen har ställt sig ganska kritisk till avtal om ömsesidigt erkännande generellt och till principen om tekniska föreskrifter likvärdighet. De viktigaste invändningarna från konsumentdialogens sida hänger samman med att avtalen och likvärdighet kan leda till 1) överföring av regleringsbefogenhet till utländska enheter som kanske bedriver sin verksamhet enligt andra regler beträffande intressekonflikter, öppenhet och ansvarsskyldighet, 2) privatisering av offentlig verksamhet, 3) förlust av inhemsk regleringskontroll, 4) minskat offentligt deltagande i beslutsfattandet i regleringsfrågor, 5) större möjligheter för industrin att kringgå reglerna samt 6) sänkta hälso-, säkerhets- och miljöskyddsnivåer. Av de skäl som nämnts i det föregående kan kommissionen inte ansluta sig till den transatlantiska konsumentdialogens slutsatser.